

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Students' Exectations and Reality with Educational Management
Towards Faculty of Management Science of
Suan Dusit University

นางสาวกรรณก มัถการุณ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Students' Exectations and Reality with Educational Management
Towards Faculty of Management Science of
Suan Dusit University

นางสาวกรรณก มัถการุณ
(หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ)

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ปีงบประมาณ 2558)

หัวข้อวิจัย	การศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางสาวกรรณก มั๊กการุณ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ภัทรานิชรุ์ ศุภกิจโกศล
หน่วยงาน	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2558

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย F-test (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ เข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง

ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา พบว่า ภาพรวมนักศึกษามีความคาดหวังมากที่สุดในด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนในด้านอื่นๆ ความคาดหวังอยู่ในระดับมากทุกรายด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทางการสื่อสาร และมีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ส่วนรายข้ออื่นของความคาดหวังอยู่ในระดับมาก และสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาพบว่า สภาพความเป็นจริงที่นักศึกษาได้รับทุกรายด้านและทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาภาพรวม พบว่า เพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการแตกต่างกัน ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน และผลการทดสอบสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาภาพรวม พบว่า เพศ ระดับชั้นปีแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนสาขาวิชาที่ศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

Research Title	Students' Expectations and Reality with Educational Management Towards Faculty of Management Science of Suan Dusit University
Researcher	Miss. Kornkanok Makkaron
Research Consultants	Mrs. Patranit Supakitgosol
Organization	Business Administration Curriculum, Faculty of Management Science, Suan Dusit University
Year	2015

This research aimed to study the student expectation and reality toward the educational management at faculty of management science in Suan Dusit University and to compare the student expectation and reality toward the educational management at faculty of management science in Suan Dusit University. The sample group consisted of students from freshman to senior levels of study, approximately 380 people in total. The research instrument used was a questionnaire; the statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test (one way ANOVA), and pair comparison LSD multiple contrasts.

The research demonstrates that participants were mostly females, enrolled in their freshman year of study in the mass communication program, and participated in the Faculty of Management Science activities more than six times. Student expectations were high in a number of categories such as substantial education leading to gainful employment, student care during the educational process, amiable interactions, availability and accessibility of student advisers, sufficient number of classrooms, instructional media, and the quality of classroom facilities. Overall satisfaction with these expectations was rated as "very good".

Results of statistical analyses found that gender, level, and program contributed to student expectations but frequency of participation in faculty activities was the strongest predictor of student expectations regarding educational management. Satisfaction was significantly related to students' program of study and frequency of participation in the Faculty of Management Sciences.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง " การศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต " เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต อีกทั้งยังได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ภัทรานิชรุ์ ศุภกิจโกศล ในการเป็นที่ปรึกษาที่ให้แนวคิด ชี้แนะข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขในการดำเนินการศึกษางานวิจัย และขอขอบคุณท่านอาจารย์ธิดิมา ประภากรเกียรติ ที่ได้ให้คำแนะนำงานวิจัยฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จด้วยดี ตลอดจนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต คณะวิทยาการจัดการที่ให้ข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆ จนกระทั่งงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กรกนก มัถการุณ
2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	7
บริบทคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
กรอบแนวคิดในการวิจัย	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิจัย	44
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา	44
ตอนที่ 2 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ	46
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของ นักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ	56

	หน้า
บทที่ 5	86
สรุปผลการวิจัย	86
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	98
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	99
บรรณานุกรม	100
บรรณานุกรมภาษาไทย	100
บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ	102
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	104
ประวัตินักวิจัย	108

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	การเปรียบเทียบความต้องการหรือความคาดหวังภายในบุคคล	15
3.1	แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามหลักสูตรวิชา คณะวิทยาการจัดการ	41
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา	44
4.2	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา	46
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	48
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน	49
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	50
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล	52
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา	53
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	55
4.9	การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ	57
4.10	การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี	58
4.11	แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน	59
4.12	แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	59
4.13	การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	60
4.14	การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ	63
4.15	แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา	64
4.16	แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	64
4.17	การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ	65

	หน้า
4.18	การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี 66
4.19	แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 67
4.20	การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา 67
4.21	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา 71
4.22	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 73
4.23	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน 75
4.24	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา 77
4.25	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา 79
4.26	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาที่ศึกษาของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 81
4.27	การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ 82
4.28	แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน 84
4.29	แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา 84
4.30	แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 85
4.31	ข้อเสนอแนะ 85

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาทุกภาคส่วนให้มีบทบาทในการผลักดันแนวทางการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติบนพื้นฐานของความร่วมมือและประสานเชื่อมโยงการทำงานอย่างบูรณาการ โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างองค์ความรู้ใหม่และนำไปสู่การสร้างนวัตกรรม โดยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีที่พึ่งพาตนเอง ด้วยการนำภูมิปัญญาไทยผสมผสานกับเทคโนโลยี รวมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้อย่างกว้างขวางตลอดจนสร้างและพัฒนากำลังคนที่มีความเป็นเลิศในการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นการปฏิบัติจริงตั้งแต่ชั้นปฐมวัย ให้ผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่และผู้รู้ด้านภูมิปัญญาไทยมีส่วนร่วมถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ดังที่ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเวศ วะสี ได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งของบทความเรื่อง การสร้างพลังการศึกษาพาชาติออกจากวิกฤติว่า การศึกษาเป็นโครงสร้างและทรัพยากรที่ใหญ่ที่สุด ไม่มีภาคไหนใหญ่เท่ากับภาคการศึกษา (ประเวศ วะสี, 2553)

จากรายงานการสรุปผลการปฏิรูปการศึกษาระยะที่ผ่านมาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา พบว่า ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีความสามารถและสมรรถนะยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้และขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น จึงกำหนดวิสัยทัศน์ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” โดยกำหนดเป้าหมายภายในปี 2561 จะมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนาคือ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ มีแนวทางคือพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ มาตรการหลักคือ จัดให้มีระบบการศึกษาเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เป็นมาตรฐานสามารถเทียบเคียงได้ โดยระดับอุดมศึกษาและการอาชีวศึกษา ให้มีการวัดผลระดับชาติเมื่อจบหลักสูตร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553).

การจัดการศึกษาจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและการร่วมมือจากผู้บริหารครูอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักศึกษาทุกคน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการศึกษา เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวทางในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาทั้งในด้านการจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ก็จะทำให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนและได้รับประโยชน์จากการศึกษานั้นๆ อย่างแท้จริง อีกทั้งควรที่จะมีการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม และเป็น การปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (พวงผกา วรธนะปกรณ์และโสภณ ผลประพุดติ, 2553) ในขณะที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) กล่าวว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในระยะผู้ใหญ่วัยรุ่น จึงเป็นผู้ที่มีอารมณ์ผันแปรและต้องการคำแนะนำในการปรับ

พฤติกรรมให้ถูกทางในด้านการเรียน มีความกระตือรือร้น สนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่สามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและนำไปช่วยสังคมได้ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มาจากทุกสารทิศ มีสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตจากครอบครัวแตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับจากโรงเรียนต่างๆ มีความแตกต่างกันมาก ดังนั้น ผู้สอนจึงควรยอมรับและเข้าใจสภาพของผู้เรียนที่ไม่เหมือนผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีลักษณะอย่างไร ชอบหรือสนใจอะไร มีทัศนคติและพร้อมหรือไม่ แล้วพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาวิชานั้นให้สำเร็จ ถ้าผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนได้ก็ย่อมทำให้การสอนประสบผลสำเร็จไปด้วยและที่สำคัญ ผู้สอนเป็นคนที่มีความสำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความคิด วิทยาการ และกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดผลดีได้ เช่น บุคลิกภาพของผู้สอนความรู้ของผู้สอน วิธีการสอนที่ตีรวมถึงการที่ผู้สอนรู้จักวิธีการถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสมและน่าสนใจ ส่วนปัจจัยเกื้อหนุน ผู้สอนควรเลือกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หนังสือเอกสารประกอบการสอนสื่อโสตทัศนูปกรณ์ของจริงภาพเครื่องบินที่เสียงเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะจอแอลซีดีกระดานดำ ภาพยนตร์โทรทัศน์วงจรปิดคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการนำเสนอทางคอมพิวเตอร์เป็นต้นการใช้อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าที่จะนั่งดูอาจารย์นำเสนอทางแผ่นใสหรือฟังอาจารย์พูดอย่างเดียว นอกจากนี้ ยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นอยากเรียนหรือสนใจเพิ่มขึ้นและเกิดความพึงพอใจในสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนจากการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนของชาติ ให้มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ทางวิชาการ เป็นแหล่งการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นทำเป็นและแก้ไขปัญหาเป็น สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีคุณค่า เมื่อเรียนจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย กลไกสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการผลิตบัณฑิตและบุคลากรที่มีคุณภาพคือ การจัดการศึกษา ในช่วงปี 2557-2560 ทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย กำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย จะอาศัยพื้นฐานความเข้มแข็งจากการพัฒนาเดิมให้เป็นประโยชน์ โดยคำนึงถึงพื้นฐานความเป็นจริงที่สามารถปฏิบัติได้ (แผนกลยุทธ์ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560, 2557) ซึ่งเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (2551 - 2556) ที่ต้องการให้ประเทศไทยมีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมให้กับบัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีศักยภาพในการปรับตัวและมีขีดความสามารถทางการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานความยั่งยืนของท้องถิ่นไทย (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2553.)

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและศักยภาพของแต่ละบุคคลคณะวิทยาการจัดการ เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญสาขาอาชีพ บนฐานความรู้ การฝึกปฏิบัติ ภาษา เทคโนโลยี คุณธรรมและจริยธรรม มุ่งพัฒนาบุคลากรให้เป็นอาชีพและมีจรรยาบรรณ สร้างองค์ความรู้ใหม่และให้บริการทางวิชาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านการบริหารธุรกิจในหลากหลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการวิเคราะห์แบบประเมินใหม่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาเลขานุการทางการแพทย์ สาขาวิชาการบริการลูกค้า สาขาการเงิน สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก และสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ซึ่งคณะวิทยาการจัดการมุ่งมั่นที่จะทำให้นักศึกษาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) บนความแตกต่าง (Difference) ที่สามารถสร้างคุณค่า (Value) เป็นสากล (คณะวิทยาการจัดการ, 2557)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่เน้นให้ความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้โดยสมบูรณ์ ส่วนหนึ่งจำเป็นต้องศึกษาความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เพื่อค้นหาประเด็นความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยฯ ตอบสนองและนำผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน มีประสิทธิภาพและการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้ การเป็นคนดีและมีความสุข

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี หลักสูตรที่ศึกษา และจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมคณะวิทยาการจัดการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเนื้อหาในประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ดังนี้ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง บริบทคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จากการศึกษาโดยยึดแนวคิดทฤษฎีความคาดหวังและความต้องการหรือยึดตามบริบทที่ศึกษาหรืออาจใช้ทั้งแนวคิดทฤษฎีและบริบทที่ศึกษาผสมผสานกันตามความเหมาะสม จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและศูนย์การเรียนระยะทาง 2 ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ จำนวน 2,924 คน (ที่มา : สำนักทะเบียน ณ. วันที่ 20 กรกฎาคม 2557) ทำการคำนวณจากสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่ม

ตัวอย่าง 380 คน และทำการเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยเลือกตามชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ และคำนวณสัดส่วนหลักสูตร/ตามสาขาวิชา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 – กันยายน 2558

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศที่ต่างกัน นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
2. ระดับชั้นปีที่ต่างกัน นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
3. คณะวิชาที่ต่างกัน นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน
4. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมคณะฯ ที่ต่างกัน นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการที่เข้ามาศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สภาพที่เป็นจริง หมายถึง ลักษณะที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ในการดำเนินการจัดการศึกษาที่นักศึกษาได้รับจากการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

การจัดการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโครงสร้างของหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่เอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยจำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และศูนย์การเรียนระยะทางไกล 2 ภาคปกติที่เลือกเรียนคณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คณะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. คณะสามารถนำผลการวิจัยที่ได้เป็นข้อมูลปรับใช้ให้เหมาะสมเกิตประสิทธิภพในกาเรียนการสอนและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

3. เป็นข้อมูลในการพัฒนาอาจารย์ผู้สอน วิธีการสอน เนื้อหาวิชาที่สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี หลักสูตรที่ศึกษาและจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมคณะวิทยาการจัดการ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.3 บริบทคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีมาตราที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในหลายมาตรา เช่น (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2553)

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนกรจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 การจัดกระบวนกรเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้คิดได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดกรเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวม ทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้ครูและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

มาตรา 28 หลักสูตรสถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับบุคคลพิการต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพสาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ความคิดความสามารถความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการวิชาชีพขั้นสูงและด้านการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาทางสังคม

การปฏิรูปการศึกษาที่สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะกระบวนการจัดการเรียนรู้ในสาระของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไว้ดังนี้

1. มีการจัดเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน
2. ให้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกนิสัยรักการอ่าน
3. จัดให้มีการฝึกทักษะกระบวนการและการจัดการ
4. มีการผสมผสานเนื้อหาสาระด้านต่างๆอย่างสมดุล
5. จัดการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรอบรู้
6. จัดให้มีการเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่และให้ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้

สรุปว่า แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีมีหลากหลาย เช่น การบูรณาการ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ทักษะกระบวนการต่างๆ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน และการเรียนรู้ได้ทุกเวลา อีกทั้งให้ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2550) นิยามความหมายของความคาดหวังว่า เป็นการทำความเข้าใจถึงเป้าหมายความปรารถนาของบุคคล ซึ่งหากสามารถตอบสนองจนเกิดความพึงพอใจได้ ย่อมจะทำให้เกิดผลดีต่อตัวบุคคลและส่วนรวม

เจตพล์ ดวงสงค์ (มปป.) ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีชีวิตชีวา มีแรงผลักดันและจงใจให้เกิดพฤติกรรม เนื่องจากความคาดหวังเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นกับตนเองหรือคนรอบข้างในอนาคต

พิสิฐ มหามงคล (2546) กล่าวถึงความคาดหวังในแนวทางการศึกษาทางจิตวิทยาว่า หมายถึงรวมถึงความรู้สึก ความต้องการ แรงจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติและค่านิยม ที่จะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตามทิศทางที่ตั้งเป้าหมายไว้

พิกุล ทรัพย์โชค (2550) อธิบายความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก การรับรู้ การตีความ การมุ่งหวัง การคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ที่ปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงท่าทีหรือการปฏิบัติตามแนวทางที่จะทำให้สิ่งที่ต้องการนั้นเกิดขึ้นจริง

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก การรับรู้ การคาดการณ์ ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำการหนึ่งสิ่งใดที่ตนปรารถนาจะเป็นหรือจะได้อีกในอนาคต โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมต่อบุคคลที่ตนคาดหวังไว้ เมื่อนักศึกษามีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ไม่ตามที่คาดหวัง อาจทำให้นักศึกษามีความรู้สึกอึดอัด เครียด ขาดความเป็นตัวของตัวเอง แต่ถ้ามีกำลังใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดหรือต้องการให้เป็นไปตามความต้องการของตนถือว่าประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง

ประเภทของความคาดหวัง

Brandura (1997) อธิบายความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถบุคคล เป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณความคาดหวัง (**Magnitude**) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคลหรือแตกต่างกันไปในบุคคลเดียวกัน เมื่อต้องทำพฤติกรรมที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน เป็นการคาดหวังของบุคคลว่าตนจะทำงานสำเร็จถึงระดับใดเมื่อต้องทำงานที่มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน

มิติที่ 2 เกี่ยวกับการแผ่ขยาย (**Generality**) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนอาจจะแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่สถานการณ์อื่นในปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือประสบการณ์บางอย่างไม่ทำให้ความคาดหวังแผ่ขยายไปสู่สถานการณ์อื่น

มิติที่ 3 เกี่ยวกับความเข้ม (**Strength**) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน มีความเข้มขึ้นน้อยคือ ไม่มั่นใจในความสามารถของตนเมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้ามีความเข้มหรือมั่นใจมากบุคคลจะมีความบากบั่นมาพยายามแม้จะประสบความสำเร็จล้มเหลวบ้างก็ตาม

Herlock (1973 quoted in Porter, Bigley and Steers, 2003) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดได้จาก

1. การฝึกฝนในวัยต้น (**Early Training**) ก่อนเข้าสู่วัยรุ่นบิดามารดาจะฝึกฝนให้ลูกได้รับความสำเร็จในตนเอง โดยบิดามารดาจะตั้งความคาดหวังไว้และหวังว่าลูกควรจะทำให้ได้มากน้อยเพียงใดแล้วจะสอนให้ลูกทำ

2. ความทะเยอทะยานของบิดามารดา (**Parental Ambitions**) บิดามารดามักจะใฝ่ฝันหรือหวังให้ลูกเป็นอะไรตั้งแต่เด็กยังไม่คลอด สิ่งที่บิดามารดาหวังให้ลูกเป็นอย่างไรจะเป็นแบบที่หล่อหลอมความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อเด็กตลอดชีวิตบิดามารดามักจะตัดสินใจไว้เลยว่าลูกหลาน

ควรจบการศึกษาระดับใดเรียนได้ดีเพียงใด ประกอบอาชีพอะไรสถานภาพทางสังคมระดับใดและควรมีกิจกรรมอะไรมาช่วยส่งเสริมความสามารถของลูก การที่บิดามารดามีความทะเยอทะยานอยากให้ลูกเป็นตามการตั้งความคาดหวังจากตัวบิดามารดาเองและทำไป โดยไม่พิจารณาถึงความสามารถของลูกว่าจะทำได้หรือไม่ซึ่งการริสัน (Garrison, 1966) ได้ทำการศึกษาพบว่าบิดามารดาจะหวังให้ลูกมีในสิ่งที่ตนเองไม่เคยมีมาก่อน เช่น เงินรยนต์เพื่อนการศึกษาที่ดีหรือกิจกรรมที่จะทำให้มีชื่อเสียงความคาดหวังของบิดามารดา บางคนเกิดจากการแข่งขันกับบิดามารดาผู้อื่นๆ โดยอยากให้ลูกของตนดีกว่าลูกคนอื่น นอกจากนี้ยังมาจากประสบการณ์ส่วนตัว การมองเห็นคุณค่าหรือการได้รับผลตอบแทนในอาชีพที่ดีมีผลทำให้บิดามารดาอยากให้ลูกประกอบอาชีพนั้นๆ

3. ความคาดหวังจากบุคคลภายนอก (Expectation of Significant Outsiders) ความคาดหวังของเด็กจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลที่เด็กคิดว่าสำคัญ เช่น ครู เพื่อน

4. การแข่งขันกับเพื่อน (Competition with Others) ความคาดหวังบางอย่างมีพื้นฐานมาจากการอยากชนะคนอื่น จึงมีการเปรียบเทียบกับผู้อื่นทั้งในระดับเดียวกันและสูงหรือต่ำกว่า เช่น เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน

5. วัฒนธรรมจารีตประเพณี (Cultural Traditions) ในสังคมประชาธิปไตยเชื่อว่าเด็กมีศักยภาพในการคิดและการกระทำ ซึ่งในสังคมอเมริกันมากกว่าสังคมอื่นๆ ที่ยังจำกัดขอบเขตทำให้เด็กไม่สามารถแสดงออกในสิ่งที่ต้องการทั้งด้านร่างกายจิตใจและอารมณ์การที่เด็กถูกสกัดกั้น ทำให้ไม่มีความมั่นใจระดับความมุ่งหวังก็จะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

6. สื่อมวลชน (Mass Media) สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคาดหวังของวัยรุ่นรวมทั้งการรับเอาแบบอย่างของบุคคลในอุดมคติ

7. ประสบการณ์ (Past Experiences) ถ้าบุคคลนั้นมีความจำกัดในประสบการณ์ ทำให้ไม่สามารถประเมินความสามารถที่แท้จริงได้ถูกต้องในด้านความคาดหวังทางอาชีพ นอกจากจะมีประสบการณ์ซึ่งเป็นตัวตัดสินความคาดหวังว่าจะได้รับผลสำเร็จเพียงใดหรือจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

8. ความสนใจและค่านิยม (Interests and Values) ความสนใจมักจะมีอิทธิพลเหนือความคาดหวัง 2 ประการคือ

8.1 ความสนใจเป็นสิ่งตัดสินว่าความคาดหวังนั้นพัฒนาขึ้นอย่างไร

8.2 ความสนใจเป็นสิ่งบอกถึงระดับความคาดหวังถ้าในสังคมนั้น มีค่านิยมหรือให้ความสำคัญต่อสิ่งที่บุคคลสนใจมากพอ ความคาดหวังก็จะสูงขึ้นในขณะเดียวกันถ้าในสังคมไม่ยอมรับสิ่งที่บุคคลสนใจความคาดหวังของเขาก็จะอ่อนลง

สรุปว่าความคาดหวังของบุคคลจะมีอิทธิพลสูงสุดขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับจากความคาดหวังเป็นที่พอใจมากน้อยเพียงใด ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลประสบความสำเร็จในความคาดหวังแล้วเพิ่มคุณค่ามากขึ้น ความคาดหวังนั้นก็จะมีอิทธิพลสูงสุดแก่เขา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดความคาดหวัง

จากผลการวิจัยของ วรนาถ แสงมณี (2554) ในเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในวิชาองค์การและการจัดการองค์การของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษามีความคาดหวังต่อรายวิชาแตกต่างกันคือปัจจัยใน

เรื่องเพศอายุชั้นปีที่เรียนและคณะที่สังกัดซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช (2543) ที่ได้รวบรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกิดความคาดหวังตามแนวคิดของ Herlock (1973) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง ค่านิยมความเชื่อและกิจกรรมต่างๆ ที่มีความเฉพาะในสังคมนั้นๆ มักจะมีผลต่อความคาดหวังที่แตกต่างกันของคนในแต่ละสังคม เช่น สังคมหนึ่งอาจมีวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์คนในสังคมนั้น จึงมักถูกคาดหวังให้เป็นคนที่คิดนอกกรอบในขณะที่อีกสังคมหนึ่งให้ความสำคัญกับการเชื่อฟังคนในสังคมนั้น ก็มักจะถูกคาดหวังให้เป็นคนที่ยึดมั่นและปฏิบัติตามคำสั่งเป็นต้น

2. ครอบครัว (Family) ลักษณะของครอบครัวโดยเฉพาะขนาดและการเลี้ยงดูของครอบครัว มักจะส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายและการวางแผนอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่ความคาดหวังที่บุคคลจะมีต่อตนเองและผู้คนรอบข้างโดยบุคคลที่อยู่ในครอบครัวขนาดเล็กและมีการเลี้ยงดูอย่างเข้มงวด มักจะถูกตั้งความหวังจากคนรอบข้างค่อนข้างสูงและทำให้บุคคลนั้นต้องตั้งเป้าหมายให้สูงตามความคาดหวังนั้นด้วย

3. สถานภาพทางสังคม (Ordinal Position) เป็นผลมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ โดยหากมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะมีสถานภาพทางสังคมสูงตามไปด้วยในขณะเดียวกันก็จะถูกคาดหวังจากผู้คนจำนวนมากขึ้นตามสถานภาพที่ได้รับ

4. วินัย (Discipline) หากบุคคลสามารถยอมรับในกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่สังคมกำหนดขึ้นได้ จะทำให้สามารถตั้งความคาดหวังที่สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้มักจะมีความคาดหวังที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงหรือเป็นความคาดหวังที่สังคมไม่ต้องการ

5. สถานภาพในกลุ่ม (Group Status) เป็นสถานภาพในลักษณะของคนกลุ่มน้อยหรือคนกลุ่มใหญ่ในสังคมที่อาศัยอยู่ ซึ่งมักส่งผลต่อความคาดหวังในการพยายามเลื่อนฐานะของตนเองให้สูงขึ้น โดยบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมเป็นคนส่วนน้อย มักจะตั้งความคาดหวังในการพัฒนาตนเองมากกว่าคนที่มียุทธสถานภาพทางสังคมสูงอยู่แล้ว

6. การใช้กลไกทางจิต (Escape Mechanisms) หมายถึง การใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้บุคคลรู้สึกสบายใจหรือเพื่อเป็นการรักษาศักดิ์ศรีของตนเอง ดังนั้น หากบุคคลใช้กลไกทางจิตในการหลีกเลี่ยงจากความจริงที่เผชิญอยู่บุคคลนั้นมักจะมี ความคาดหวังที่ไม่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง

7. ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (Past Failures and Successes) ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายและการคาดหวังในอนาคต โดยบุคคลที่ประสบความล้มเหลว ความสำเร็จมักจะสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองด้วยการตั้งความหวังมากกว่าคนที่ประสบความล้มเหลว

8. เพศ (Sex) ความเป็นเพศหญิงและเพศชายนำไปสู่การคาดหวังในเรื่องหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงมักถูกคาดหวังในเรื่องความสงบเสงี่ยมมีมารยาทงาม ในขณะที่ผู้ชายมักถูกคาดหวังในเรื่องการเป็นผู้นำและเป็นสุภาพบุรุษเป็นต้น

9. เชาวน์ปัญญา (Intelligence) การตั้งความหวังของบุคคลในบางครั้งอาจพิจารณาได้จากระดับสติปัญญาและความสนใจโดยเฉพาะคนที่มีความเชาวน์ปัญญาสูง มักตั้งเป้าหมายตามความสามารถของตนโดยไม่ได้พิจารณาถึงจุดมุ่งหมายหรือค่านิยมร่วมของกลุ่ม

10. บุคลิกภาพ (Personality) หรือลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นและการยอมรับความสามารถในตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อความคาดหวังที่บุคคลมีต่อตนเองและผู้อื่นโดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ชัดเจนมั่นคง มักจะมีความคาดหวังต่อเรื่องต่างๆ ค่อนข้างสูง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ไม่ชัดเจนไม่แน่นอนมักจะมี ความคาดหวังต่อเรื่องต่างๆ ค่อนข้างต่ำ

จากที่กล่าวมาข้างต้นความคาดหวังของบุคคลมีความหลากหลายและแตกต่างกันตามปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ สาขาการศึกษา บุคลิกภาพลักษณะของแต่ละบุคคล ประสบการณ์การในอดีต การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัววัฒนธรรมของสังคม เป็นต้น

การตอบสนองความคาดหวัง

การตอบสนองความคาดหวังหรือการตอบสนองความต้องการ โดยทั่วไปสามารถกระทำได้โดยการตอบสนองต่อความต้องการทางสรีระได้แก่การให้บุคคลได้รับสิ่งต่างๆ เพื่อการมีชีวิตอยู่รอด เช่น อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ อากาศบริสุทธิ์ การพักผ่อนที่เพียงพอ การขับถ่ายอย่างถูกสุขลักษณะ เป็นต้น และการตอบสนองต่อความต้องการทางสังคม ได้แก่ การมีที่พึ่งพาอาศัยการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและเป็นเจ้าของการได้รับการยอมรับยกย่องจากคนรอบข้าง เป็นต้น ซึ่งการตอบสนองในสิ่งดังกล่าว นั้นจะเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจและการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ (เมทินี ทนงกิจ, 2554)

นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2552) เรื่องความคาดหวังของคนกรุงเทพฯ ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในปี 2552 พบว่าระดับความคาดหวังกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้ IRSC Model ตามภารกิจของมหาวิทยาลัยดังจะอธิบายต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน (Instruction : I) ได้แก่

- 1.1 การจัดการเรียนการสอนที่สร้างความเชี่ยวชาญให้ผู้เรียนโดยเน้นเนื้อหาตามแนวคิดและทฤษฎี
- 1.2 การจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการลงมือปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติงานได้จริง
- 1.3 การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และการใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา

2. องค์ประกอบด้านการวิจัย (Research : R) ได้แก่

- 3.1 การสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีคุณภาพโดยการสร้างนักวิจัยที่ดีมีคุณธรรม
- 3.2 การนำความรู้จากผลการวิจัยไปสู่การพัฒนาที่เป็นรูปธรรม
- 3.3 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาด้วยการวิจัย
- 3.4 การต่อยอดจากการทำวิจัยชิ้นหนึ่งไปยังอีกชิ้นหนึ่งเพื่อความต่อเนื่องและยั่งยืนในการทำวิจัย

3. องค์ประกอบด้านการให้บริการแก่สังคม (Social Contribution : S) ได้แก่

- 3.1 การถ่ายทอดความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาของผู้สอนในมหาวิทยาลัยให้กับชุมชนหรือสังคม
- 3.2 การสร้างเครือข่ายกับบริษัทต่างๆ เพื่อวางรากฐานทางอาชีพให้กับผู้เรียน

3.3 การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยในการรับผิดชอบต่อสังคม

3.4 การเปิดสาขาวิชาเรียนให้ครอบคลุมหรือสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนหรือสังคม

4. องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (Culture Preservation : C) ได้แก่

4.1 การสร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมไทย ด้วยการสอดแทรกกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4.2 การส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่คุณธรรม โดยการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดีมีคุณธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้นการตอบสนองต่อความต้องการโดยทั่วไปนั้น สามารถที่จะเริ่มต้นได้จากการตอบสนองความต้องการเพื่อความอยู่รอดทางสรีระและความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขในสังคมส่วนการตอบสนองที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถทำได้โดยการทำงานตามภารกิจของสถาบันการศึกษาทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนการทำวิจัยการบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ทฤษฎีความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวังที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด คือ ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (1994) ซึ่งพยายามอธิบายถึงความคาดหวังว่าเป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นได้ หากได้รับรู้ถึงคุณค่าของผลที่จะได้รับจากความพยายามที่ได้ลงมือลงแรงไป เช่นเดียวกับ Bartal and Martin (1991) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความคาดหวังจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 องค์ประกอบ คือ ความคาดหวังในความพยายามต่อผลการปฏิบัติงาน ความคาดหวังในผลการปฏิบัติงานต่อผลลัพธ์ และความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์ ซึ่งในตัวบุคคลจะหุ้มเทความพยายามในการทำงานหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาทั้งสามภายในใต้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น

ทั้งนี้หากยึดหลักการในทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ได้มีการอธิบายองค์ประกอบของความคาดหวังสามารถพิจารณาได้จากความต้องการที่บุคคลปรารถนา จะได้รับการตอบสนองซึ่งความคาดหวังและความต้องการไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เนื่องจากหากบุคคลเกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมาพร้อมกับการแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย ดังนั้น ความคาดหวังจึงสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีความต้องการดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับเนื้อหา (Content Theories) คือ แนวคิดที่อธิบายถึงความต้องการหรือความคาดหวังภายในบุคคลได้แก่

1.1. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation) (quoted in Robbins and Judge, 2007) ค้นหาวิธีการที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลานั้น ทำไมคนหนึ่งถึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเอง แต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญคือ

1.1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิตเป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย หากพนักงานมีรายได้จากการปฏิบัติงานเพียงพอก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมีอาหารและที่พักอาศัยเขาจะมีกำลังที่จะทำงานต่อไปและการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาดความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการสุขภาพเป็นการสนองความต้องการในลำดับนี้ได้

1.1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึง ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากอันตรายทั้งทางกายและจิตใจ มีความมั่นคงในงานในชีวิตและสุขภาพ การสนองความต้องการนี้ต่อพนักงานทำได้หลายอย่าง เช่น การประกันชีวิตและสุขภาพ กฎระเบียบข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงานความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

1.1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องการความรักมิตรภาพความใกล้ชิดผูกพันต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่นได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

1.1.4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่นมีความภูมิใจและสร้างการนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำความรู้สึกมั่นใจในตัวเองและเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูงงานที่ทำภายใต้การยกย่องจากผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานโอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

1.1.5 ความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self - actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือ ต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเองต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน เป็นต้น

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็就会有ความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

1.2 ทฤษฎี ERG (ERG Theory) ของ Alderfer (1998) เนื่องจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ในหลายประเด็น ทำให้ในปี 1972 แอลเดอร์เฟอร์ ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์มาปรับปรุงและพัฒนาใหม่เป็นทฤษฎีการดำรงชีพ - สัมพันธภาพ - การงอกงาม (Existence - Relatedness - Growth Theory : ERG Theory) ได้กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน 3 ประการดังนี้

1.2.1 ความต้องการดำรงชีพ (Existence Needs : E) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพของมนุษย์เปรียบได้กับความต้องการต่างๆ ในขั้นที่ 1 (ความต้องการทางกาย) และในขั้นที่ 2 (ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย) ของมาสโลว์นั่นเอง เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น

1.2.2 ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness Needs : R) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เช่นการมีมิตรภาพที่ดีกับผู้อื่น การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

1.2.3 ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs : G) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพภายในตนเอง ซึ่งถ้าเปรียบเทียบทฤษฎีของมาสโลว์ เช่น การประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับและยกย่อง เป็นต้น

ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ มีความเชื่อเบื้องต้นเช่นเดียวกับแนวคิดของมาสโลว์ คือ เมื่อความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเคลื่อนสู่ความต้องการในขั้นสูงต่อไป อย่างไรก็ตาม อัลเดอร์เฟอร์ เห็นว่า บุคคลเกิดความขัดแย้งโดยไม่สามารถทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในขั้นสูงได้ บุคคลก็สามารถเคลื่อนกลับมาแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในขั้นที่ต่ำกว่าได้เช่นกัน และที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ แตกต่างจากทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการของมาสโลว์ คือ แรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอาจเกิดจากความต้องการรวมกันหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน

1.3 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จ (Achievement Motivation Theory) ของ McClelland, 1976 quoted in Haslam, 2004) นอกเหนือจากความต้องการทางสรีระของร่างกายที่เป็นผลมาจากการทำงานของร่างกาย เพื่อปรับสภาพร่างกายให้กลับคืนสู่สภาวะสมดุลตามธรรมชาติแล้ว ความต้องการของบุคคลเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมที่บุคคลนั้นดำเนินชีวิตอยู่ โดยเฉพาะประสบการณ์จากสังคมและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก มีส่วนอย่างมากในการหล่อหลอมให้บุคคลเกิดการจูงใจที่ผลักดันให้กระทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้แบ่งออกได้เป็น 3 ประการดังนี้

1.3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement : n Ach) เป็นความต้องการที่จะให้งานมีผลสัมฤทธิ์สูง มีความสมบูรณ์แบบ และได้มาตรฐานดีเยี่ยม บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง จะมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงาน โดยเป้าหมายที่ตั้งมีความเป็นไปได้สูงที่จะบรรลุและจะพยายามดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย สำหรับผลป้อนกลับ (Feedback) หรือคำติชมที่ได้รับจากการทำงานจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนางานให้ดียิ่งๆ ขึ้น เช่น การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา กำหนดเป้าหมายมองหาสิ่งที่ดีเลิศ เป็นต้น

1.3.2 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power : n Pow) เป็นความต้องการที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมและมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ตลอดจนต้องการให้ผู้อื่นอยู่ในความรับผิดชอบของตน บุคคลที่มีความต้องการมีอำนาจมักชอบที่จะเป็นผู้นำและต้องการอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าผู้อื่น คอยตรวจสอบและดูแลผู้อื่น เช่น ต้องการได้รับความเคารพนับถือจากผู้อื่น เป็นต้น

1.3.3 ความต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดี (Need for Affiliation : n Aff) เป็นความต้องการได้รับการยอมรับหรือความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดีจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นให้คงอยู่ตลอดไป มีความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในตนเองและมะแนวโน้มที่จะยอมตามความปรารถนาหรือบรรทัดฐานของผู้อื่น รวมทั้งคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นเป็นสำคัญ เช่น การให้บุคคลอื่นชอบตนการสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นในสังคม เป็นต้น

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความต้องการหรือความคาดหวังภายในบุคคล

ระดับ	มาสโลว์	แอลเดอร์เฟอร์	แมคเคลแลนด์
ส่วนบุคคล	ความต้องการบรรลุความต้องการแท้จริงของตนเอง	ความต้องการด้านความก้าวหน้า	ความต้องการความสำเร็จ
	ความต้องการการยกย่อง		
สังคม	ความต้องการทางสังคม	ความต้องการความสัมพันธ์	ความต้องการความผูกพัน
	ความต้องการด้านความปลอดภัย	ความต้องการด้านการดำรงอยู่	ความต้องการอำนาจ
มนุษย์	ความต้องการทางร่างกาย		

ที่มา : Haslam, 2004, p. 68

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการ (Process Theories) คือแนวคิดที่อธิบายกระบวนการคิดของบุคคลที่ส่งผลต่อความคาดหวังได้แก่

2.6 ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory) เป็นความคาดหวังของบุคคลว่า เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ตนได้ลงมือลงแรงทำและผลลัพธ์ที่ได้รับกับสิ่งที่คนอื่นทำ และผลลัพธ์ที่คนอื่นได้ซึ่งจะนำไปสู่ความคาดหวังในลักษณะดังนี้

2.6.1 ถ้าบุคคลรู้สึกว่าคุณได้ผลตอบแทนที่ไม่เท่าเทียมกับผู้อื่น ในลักษณะที่น้อยกว่าจะทำให้เกิดความไม่พอใจและจะลดความคาดหวังต่อสิ่งนั้นๆ ลง

2.6.2 ถ้าบุคคลรู้สึกว่าคุณได้รับผลตอบแทนที่ไม่เท่าเทียมกับผู้อื่น ในลักษณะที่มากกว่าจะทำให้เกิดความพึงพอใจและลงมือลงแรงมากขึ้น เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความคาดหวังกับผลลัพธ์ที่ได้

2.6.3 ถ้าบุคคลรู้สึกว่าคุณได้รับผลตอบแทนเท่าเทียมกับผู้อื่น จะทำให้เกิดความพึงพอใจและจะคาดหวังต่อสิ่งนั้นในระดับเดิมต่อไป

2.7 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Vroom (1994) ได้อธิบายความคาดหวัง (Expectancy : E) ของบุคคลว่า เกิดจากระดับคุณค่าหรือความสำคัญของสิ่งตอบแทนที่บุคคลต้องการ (Valance : V) กับการรับรู้ความสามารถหรือความเป็นจริงในปัจจุบันของตนเอง

(Instrumentality: I) สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยการแสดงพฤติกรรมออกมา เมื่อความรู้สึกได้รับการตอบสนอง ผลที่ได้รับอาจเกิดตามที่คาดหวังหรือไม่ใช่ตามที่คาดหวังไว้ก็เป็นได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นการศึกษาความคาดหวังสามารถศึกษาได้ โดยยึดแนวคิดทฤษฎีความคาดหวังและความต้องการหรือบริบทที่ศึกษาหรืออาจใช้ทั้งแนวคิดทฤษฎีและบริบทที่ศึกษาผสมผสานกันตามความเหมาะสม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดทฤษฎีเป็นหลักและนำบริบทที่ศึกษามาเป็นแนวทางการอธิบาย โดยจำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาวิชา

ในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาวิชานั้น ก่อนอื่นหลักสูตรควรจะต้องวิเคราะห์จุดประสงค์แต่ละข้อว่าควรประกอบด้วยเนื้อหาอะไร เนื้อหาวิชาเป็นเสมือนหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน เพราะเนื้อหาวิชาที่ดีจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะ หากเนื้อหาวิชาไม่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนั้นๆ

พวงผกา วรธนะปกรณ์ และโสภณ ผลประพุดิ (2553) ได้กล่าวว่า เนื้อหาวิชา เป็นสิ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาหากมีการจัดเนื้อหาวิชาอย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนก็จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนนอกจากนี้ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเนื้อหาวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมและเป็นการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อีกด้วย

เนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนนั้น จำเป็นต้องคำนึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน หากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไป ผู้เรียนก็จะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากเนื้อหาที่นำมาสอนมีความยากเกินไป ก็ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นด้วยยากลำบาก ดังนั้น ผู้สอนต้องพิจารณาเนื้อหาสาระที่นำมาสอนให้มีความเหมาะสม และพิจารณาว่าเป็นเนื้อหาประเภทใดในประเภทเหล่านี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553)

1. การจัดเนื้อหาตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยาก (The Simple-to-Complex Approach) ควรจัดเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่ายและมีลักษณะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน แล้วจึงให้เรียนเนื้อหาที่ยากขึ้นไป เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของสิ่งมีชีวิต ควรเริ่มจากสัตว์เซลล์เดียวที่มีระบบร่างกายไม่ซับซ้อนก่อนแล้ว จึงไปถึงสัตว์ที่ประกอบไปด้วยหลายเซลล์ มีระบบร่างกายซับซ้อน เช่น คนหรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประเภทอื่นๆ เป็นต้น

2. การจัดตามความจำเป็นที่ต้องเรียนก่อนหลัง (The Pre-requisite Learning Approach) ควรสำรวจก่อนว่า ถ้าจะให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเรื่องที่กำหนดให้หลักสูตรหรือในการสอนเรื่องใด ผู้เรียนควรรู้อะไรมาก่อนบ้าง เมื่อทราบแล้วก็นำสิ่งนั้นมาสอนก่อนเพื่อเป็นการปูพื้นฐาน เช่น ในการจัดลำดับเนื้อหาวิชาเลขคณิต ผู้เรียนจะเข้าใจการคูณและหารได้จำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจวิธีการบวกและลบก่อน

3. การจัดลำดับของกาลเวลา (The Chronological Approach) เนื้อหาจะได้รับการจัดลำดับโดยใช้เวลาเป็นเกณฑ์ เช่น จัดเนื้อหาเรียงจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน หรือเรียงจากปัจจุบันไปหาอดีต การจัดแบบนี้จะเหมาะสมสำหรับวิชาที่มีเนื้อหาเรียงลำดับตามเหตุการณ์หรือกาลเวลา เช่น วิชาประวัติศาสตร์ หรือวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการทางตัวอักษรตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เป็นต้น

4. การจัดตามหัวข้อหรือเรื่อง (The Thematic Approach) ซึ่งในการจัดลักษณะแบบนี้ นักพัฒนาหลักสูตรต้องจัดเนื้อหาย่อยๆ (Content Elements) จัดให้อยู่ในหัวข้อหรือเรื่องหนึ่งๆ หลักสูตรอาจประกอบด้วยหลายหัวข้อได้ หัวข้อแต่ละเรื่องจะเป็นอิสระคือ ไม่ต้องเป็นความรู้พื้นฐานของหัวข้ออื่นๆ หรือบางหัวข้ออาจต้องให้ผู้เรียนเรียนก่อนหลังก็ได้ นักพัฒนาหลักสูตรควรพิจารณาจัดลำดับที่จะส่งเสริมให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียน เช่น ในวิชาวรรณคดีอังกฤษ ผู้เรียนควรเรียนหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสั้นก่อนที่จะเรียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนวนิยาย ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าทั้งสองเรื่องจะใช้ทักษะการอ่านอย่างเดียวกัน แต่ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านเรื่องสั้นก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ลำบากในการอ่านเรื่องราวที่ยกขึ้น เช่น นวนิยาย

5. การจัดลำดับจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม (The Part-to Whole Approach) ในการจัดเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนเข้าใจส่วนย่อยๆ แล้วค่อยๆ พัฒนาความรู้ความเข้าใจไปยังส่วนรวม เช่น ในวิชาวิทยาศาสตร์ ให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการเดินทางของแสง ก่อนจะไปสู่ความรู้เรื่องการเกิดรุ้งกินนง หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนรอบๆ ตัว ก่อนที่จะขยายไปสู่ความรู้เกี่ยวกับประเทศทั้งหมด เป็นต้น

6. การจัดตามลำดับจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย (The Whole-to Part Approach) การจัดเนื้อหาในลักษณะนี้จะตรงกันข้ามกับวิธีการจัดตามลำดับจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม กล่าวคือจะให้ผู้เรียนเรียนสิ่งที่เป็นภาพรวมทั้งหมดก่อน แล้วจึงเรียนส่วนที่ย่อยหรือแคบลง เช่น ในวิชาภูมิศาสตร์ หลักสูตรอาจกำหนดให้ผู้เรียนรู้สภาพภูมิศาสตร์ต่างๆ ไปก่อน เช่น เรียนเรื่องโลกก่อน แล้วจึงไปถึงทวีปและประเทศตามลำดับ หรือถ้าเป็นขอบเขตของประเทศไทย ผู้เรียนจะทราบถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ต่างๆ ไปของประเทศไทยก่อน แล้วจึงไปสู่ภาคต่างๆ จังหวัดต่างๆ ตามลำดับ

ในเรื่องหลักเกณฑ์ของการเลือกเนื้อหาวิชา มีนักการศึกษาเสนอแนวทางไว้หลายท่าน ในที่นี้จะขอสรุปหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่หลักสูตรจำเป็นต้องคำนึงในการเลือกเนื้อหาวิชาทั้งในระดับหลักสูตรระดับชั้นเรียน และระดับรายวิชาดังนี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553)

1. มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ (Significance) นักพัฒนาหลักสูตรควรมีการเรียนวิชานั้นๆ หรือวิชาอื่นๆ ในระดับสูงขึ้นไป หรือประกอบอาชีพต่อไป ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น และเจตคติที่ดี

2. ความถูกต้องทันสมัย (Validity) เนื้อหาวิชาควรต้องมีความถูกต้อง ทันสมัย เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการศึกษาวิจัยเพื่อหาองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ มีมากขึ้น ทำให้ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความรู้ที่เคยคิดว่าถูกต้องและดีในสมัยหนึ่ง อาจจะเป็นเรื่องล้าสมัยในระยะต่อมาได้ นักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชาที่ถูกต้องและทันสมัย

3. มีความน่าสนใจ (Interest) เนื้อหาวิชาควรมีความรู้หลายๆ ประเภท มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และสร้างความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น นักพัฒนาหลักสูตรยังควรเลือกเนื้อหาวิชาที่มีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ ควรให้ผู้เรียนได้เห็นถึงประโยชน์และความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาต่างๆ ด้วย ผู้เรียนจะได้เกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้อีกมากขึ้น

4. เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ (Learn Ability) นักพัฒนาหลักสูตรควรที่จะกำหนดเนื้อหาวิชาที่มีความยากง่ายและสอดคล้องเหมาะสมกับวัยหรือลำดับขั้นของการพัฒนาการทั้งร่างกาย สมอง และจิตใจ รวมทั้งประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดความสามารถของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทุกด้านอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ประหยัดเวลาเรียนได้ด้วย

5. สอดคล้องกับจุดประสงค์ (Appropriateness to Objectives) เนื้อหาวิชาการจะมีความสอดคล้องและตอบสนองจุดประสงค์

6. เป็นสิ่งที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน (Usefulness) เนื้อหาวิชาควรมีประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียน และพัฒนาสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต เช่น ในยุคโลกาภิวัตน์ วิชาคอมพิวเตอร์อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการประกอบอาชีพของตนเองต่อไปในภายหน้า เป็นต้น

7. เป็นสิ่งที่สามารถจัดให้ผู้เรียน (Feasibility) นักพัฒนาหลักสูตรควรเลือกเนื้อหาสามารถจัดให้ผู้เรียนได้เมื่อพิจารณาในแง่ความพร้อมด้านเวลา บุคลากรผู้สอน วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ

ในการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนจำเป็นจะต้องศึกษารายละเอียดต่างๆ ของประเภทความรู้ที่จะนำมาสอนว่าจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และสิ่งที่พึงควรระวังด้วยว่า มีเนื้อหาต่างๆ มากมายที่สามารถบรรลุตามจุดประสงค์ในข้อหนึ่งๆ โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งในเรื่องข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี ดังนั้น หากหลักสูตรไม่มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหา ก็อาจจะบรรจุเนื้อหาที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน หรือเรียนรู้ได้ผิวเผินไม่ลึกซึ้ง และอาจสอนไม่ทันได้ในที่สุด ซึ่งจะเป็นผลเสียทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน

ด้านที่ 2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

พวงผกา วรธนะปกรณ์ และโสภณ ผลประพฤติ (2553) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่องานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน หากมีการจัดอย่างเป็นระบบและสัมพันธ์กันก็จะส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิตและต้องมีการดำเนินการ ดังนี้ มีการจัดเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียนให้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกนิสัยรักการอ่าน จัดให้มีการฝึกทักษะกระบวนการและการจัดการมีการผสมผสานเนื้อหาสาระด้านต่างๆ อย่างสมดุลจัดการส่งเสริมบรรยากาศการเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรอบรู้จัดให้มีการเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่และให้ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ด้วย

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

1. ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเนื้อหาที่จะเรียน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนระดมพลังสมองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน
3. ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นนำไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น

กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ดังนั้น การกำหนดกิจกรรมใดๆ ก็ตาม จึงต้องคำนึงถึงคุณค่าและความเหมาะสมของกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการจัดประสบการณ์และการกระทำทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี จะต้องให้สอดคล้องสัมพันธ์กับการใช้สื่อการสอน เนื้อหาและสามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดได้ถูกต้อง ดังนั้น กิจกรรมที่ใช้จึงควรใช้เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมด้วยเสมอ ด้วยการทำงานกลุ่ม หรือการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนได้ร่วมกันศึกษาค้นคว้า อภิปรายแก้ปัญหา ปฏิบัติทดลอง และได้ปฏิบัติจริง เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทั้งสิ้น ในการพิจารณาเลือกใช้กิจกรรมการสอนมีหลักและข้อควรคำนึงถึง ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555)

1. เนื้อหาของบทเรียน เป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียน เช่น ถ้าเนื้อหานั้นผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจยาก ถ้าไม่มีการปฏิบัติหรือกระทำด้วยตนเอง ผู้สอนก็ต้องจัดกิจกรรมประเภทที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือบางครั้งอาจจะใช้การสาธิตหรือการทดลอง หรือบางเนื้อหาที่อาจจะต้องใช้การอภิปราย เมื่อผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ดังนั้น พอสรุปได้ว่า ถ้าเนื้อหาวิชาหรือความรู้ที่ให้แก่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ย่อมจะแตกต่างกันไปด้วย

2. จุดมุ่งหมายของบทเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดประเภทของกิจกรรมการเรียน ซึ่งหมายความว่า จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้นั้นด้วย

3. ความสนใจของกลุ่มผู้เรียน เนื่องจากในกลุ่มของผู้เรียนประกอบไปด้วยบุคคลต่างๆ กัน ฉะนั้น แต่ละบุคคล แต่ละกลุ่มก็ย่อมจะมีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นผู้สอนจึงต้องรู้จักพิจารณาและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วย

4. ความแตกต่างระหว่างบุคคล บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันในด้านร่างกาย จิตใจ ความสามารถและความสนใจ ผู้เรียนบางคนอาจจะถนัดในด้านการพูด การอภิปราย บางคนอาจจะถนัดทางด้านการเขียน บางคนถนัดทางด้านการแสดง ผู้สอนก็ควรจะได้มีการพิจารณาเลือกใช้กิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียนด้วย เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่อึดอัดใจต้องทำในสิ่งที่ตนไม่ชอบไม่ต้องการ แต่ได้กระทำในสิ่งที่ตนถนัด ซึ่งก็จะช่วยให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้นด้วย

5. สภาพแวดล้อมทางสังคม การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดก็ตาม ผู้สอนต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เช่น สภาพชุมชน สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้ อาจเป็นข้อจำกัดที่จะทำให้ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างตามที่ตนต้องการได้

6. กิจกรรมควรส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นและการแสวงหาความรู้ และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนควรแทรกกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อที่จะไม่ทำให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะข้างสงสัย และไปหาคำตอบ ทำให้ขาดการเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย

สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์แก้ปัญหา เรียนอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนฟังบรรยายตลอดบทเรียน ผู้สอนต้องวิเคราะห์ภารกิจในการสอนว่าจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร ผู้เรียนจึงจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียน ผู้สอนต้องให้ข้อมูลเบื้องต้นและแนะแนวทางเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนควรคำนึงคุณค่าของการจัดกิจกรรมนั้น

ด้านที่ 3 ด้านอาจารย์ผู้สอน

พวงผกา วรธนะปกรณ์ และโสภณ ผลประพฤติ (2553) ได้กล่าวว่าอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยอาจารย์ผู้สอนต้องมีความพร้อมในด้านวิชาการอยู่เสมอมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และมีเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อไป รสสุคนธ์ มกรมณี (2550) กล่าวว่า คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้นจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) สอนดี (2) มีคุณธรรม และ (3) นำชุมชนไปสู่การพัฒนา นอกจากนั้นควรมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยต้องมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในการเรียนการสอนให้มีวิธีการที่หลากหลาย

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2544) กล่าวว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความคิด วิทยาการและกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดผลดีได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนคือ

1. บุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึง การพูดเสียงที่พูดความกระฉ่างในการพูดสำเนียงที่พูดหน้าตากริยาท่าทางและการแสดงออกๆ สุขภาพกายสุขภาพจิตทัศนคติต่อวิชาชีพคุณธรรมจริยธรรมความอดทนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความเสียสละและความขยันหมั่นเพียร

2. ความรู้ของผู้สอน ผู้เรียนย่อมคาดหวังไว้สูงว่า ผู้สอนจะมีความพร้อมทางด้านวิชาการสามารถให้ข้อมูลสามารถสอนอธิบายหลักเกณฑ์และข้อสงสัยต่างๆ ให้ผู้เรียนได้กระจ่างชัด ดังนั้น ผู้สอนจะต้องมีความใฝ่รู้ติดตามข่าวสารทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอมีความพร้อมที่จะสอน

3. วิธีการสอนการสอนที่ดี รวมถึงการที่ผู้สอน รู้จักวิธีการถ่ายทอดความรู้ความคิดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสมและน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ความคิดตามความมุ่งหมายของผู้สอน นอกจากนี้ ก็ควรมีความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนตลอดจนความรักศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์อีกด้วย หากผู้สอนสามารถจะเตรียมตนให้พร้อมด้วยความมั่นใจ ในมาดของอาจารย์ที่เต็มไปด้วยความรู้และวิธีการสอนที่เหมาะสมน่าสนใจก็ย่อมจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างได้ผลดี

ในอเมริกามีการกล่าวถึงคุณสมบัติของอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพ (Effective Teacher หรือ อาจารย์ ET) ซึ่ง Adrends (2009) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. มีคุณสมบัติที่ช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพที่ีระหว่างผู้สอน ผู้เรียน บิดามารดา และเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน
2. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความรู้ มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน รู้สาระที่จะสอน ในชั้นเรียน และวิธีการจัดการ
3. รู้วิธีสอนที่ดี รู้วิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการเรียนรู้วิธีการสอน และสามารถดำเนินการสอนได้หลายรูปแบบ
4. มีทักษะในการทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดและแก้ปัญหา อาจารย์จะต้องเข้าใจว่าการเรียนรู้เพื่อการสอนเป็นกระบวนการศึกษาตลอดชีวิต อาจารย์จึงต้องมีความต้องการศึกษาต่อเนื่อง และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวิชาชีพเดียวกัน

สรุปด้านอาจารย์ผู้สอน ผู้สอนที่ดีต้องมีความรู้ในวิชาที่สอน มีความเข้าใจในความรู้สาขาอื่น มีความพร้อมในการถ่ายทอดวิชาความรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียน มีทักษะการสอนที่หลากหลายและ น่าสนใจ สามารถฝึกทักษะให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะทำให้การเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ยิ่งผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มาก นอกจากนั้นผู้สอนที่ดีควรมีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมกับเหตุการณ์

ด้านที่ 4 ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของนักศึกษา ต้องคอยที่จะช่วยเหลือ นักศึกษาในการปรับตัวเองเมื่อเข้ามาสู่สถานศึกษาใหม่ เช่น การปรับตัวกับเพื่อนใหม่ ปรับตัวในการเรียน ยิ่งในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา นักศึกษาต้องรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น เพราะถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ย่อมรับผิดชอบตัวเองได้ บางคนยังคุ้นเคยการเรียนแบบเดิม คือ สมัยการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เมื่อเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาในระยะแรกจะยังไม่สามารถปรับตัวได้จะเกิดความคับข้องใจ หรือในกรณีการคบเพื่อนใหม่จะต้องเปลี่ยนเพื่อนใหม่ เป็นต้น ทั้งการเรียนและการคบเพื่อนถ้า นักศึกษาได้มีโอกาสปรับตัวให้สามารถดำเนินการด้วยดี เริ่มต้นดี นักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยนักศึกษา ให้ประสบความสำเร็จในการปรับตัว และช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาประสบปัญหา การช่วยให้ นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและจบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ คือ เป้าหมายของการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2550)

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการคือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา เช่น
 - 1.1 การวางแผนการเรียนให้จบการศึกษาในเวลาที่กำหนดตามหลักสูตร
 - 1.2 ติดตามผลการเรียนของนักศึกษา ให้คำแนะนำในกรณีนักศึกษามีปัญหาการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง
 - 1.3 สนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ที่มีความสามารถพิเศษให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด

1.4 ทำงานร่วมกับนักศึกษา ในการวางแผนการประชุมและกิจกรรมสัมพันธ์ การสร้างความคุ้นเคย เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักศึกษาและระหว่างครูกับศิษย์ ที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา

1.5 ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการเรียนในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การจดบันทึกคำบรรยาย การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง การอ่านตำราการเขียนรายงาน การนำเสนอรายงาน แก้ไขปัญหาผลการเรียนตก เป็นต้น

2. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

สถาบันการศึกษาจะออกคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีหน้าที่เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันการศึกษา ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงต้องทำหน้าที่ตามคำสั่งของสถาบันการศึกษาแต่หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาบางอย่างก็ไม่สามารถเขียนไว้ได้ทั้งหมดถึงอย่างไรก็ตาม หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ช่วยเหลือแนะนำนักศึกษาให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาตามศักยภาพอย่างสูงสุดและช่วยให้สามารถปรับตัวและดำรงชีพในสถาบันการศึกษาอย่างมีความสุข ดังนั้นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นไปตามคำสั่งของสถาบันการศึกษาและหน้าที่อื่นๆ ทั่วไปที่จะช่วยให้นักศึกษาจบการศึกษาอย่างมีความสุข หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา

2.1 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียน

2.2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน

2.3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการควบคุมการลงทะเบียนเรียน ให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด

2.4 ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ในกรณีที่มีผลการเรียนตกหรือเพิ่มศักยภาพในการเรียนให้

สูงขึ้น

2.5 ให้คำแนะนำในการคิดคะแนนระดับค่าเฉลี่ย

2.6 ให้คำแนะนำเรื่องการเตรียมอาชีพหรือศึกษาต่อ

อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ได้รับมอบหมายทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนอย่างเป็นระบบ ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและมีความก้าวหน้า ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในอนาคต อีกทั้งคอยตักเตือนและดูแลความประพฤติ และให้กำลังใจ เพื่อให้นักศึกษาได้เป็นคนเก่ง คนดี ในช่วงของการเรียนอย่างมีความสุข (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2550)

วัตถุประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษา

1. เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษา สร้างความอบอุ่นใจเป็นที่พึ่งพร้อมจะช่วยเหลือนักศึกษาทุกด้าน

2. เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชาที่เรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาจนเสร็จครบตามหลักสูตร

3. เพื่อสนับสนุนด้านบริหารงานของมหาวิทยาลัยช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจกฎระเบียบข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งต่างๆ ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งบริการและสวัสดิการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา

4. เพื่อช่วยส่งเสริมนักศึกษาให้สามารถพัฒนาการดำเนินชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่าเป้าหมายของการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คือการช่วยให้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและจบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ สามารถประสบความสำเร็จการทำงาน นั่นคือระหว่างการศึกษาที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเริ่มจากการให้คำปรึกษาช่วยเหลือ แนะนำการเรียนการสอน การดำเนินชีวิตระหว่างเรียน การทำงานร่วมกับนักศึกษา การแก้ปัญหา ให้คำแนะนำการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ และการติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลถือเป็นจุดสำคัญขั้นตอนหนึ่งที่จะบ่งชี้ได้ว่า ผู้เรียนบรรลุถึงมาตรฐานการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ผู้สอนและผู้เรียนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการที่จะร่วมกันวางแผนการประเมินและดำเนินการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

พวงผกา วรธนะปรกรณ์ และโสภณ ผลประพฤติ (2553) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่มีความสำคัญในการดำเนินการวัดและประเมินผลนั้นควรครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียนการสอนและควรพิจารณาหลักเกณฑ์และรูปแบบให้เหมาะสม รวมทั้งการกำหนดเครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจซึ่งผลของการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปและ นัฐพน ใจดี (2555) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบของการตรวจสอบผลผลิตว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้เพียงใดและได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และยังช่วยชี้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2551) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดทำรายงานสรุป เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งระบบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมีดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ล่วงหน้า
2. การแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า
3. การประเมินวิธีการวัดและการประเมินผล
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง

วัตถุประสงค์ของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน (ไพฑูริย์ สิลารัตน์, 2550)

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการจัดการเรียนการสอน การวัดผลจะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอน บอกส่วนดีส่วนเสียของโปรแกรมการสอน ซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

2. เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน เช่น การทดสอบความพร้อมตลอดจนความสามารถพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน

3. การเตรียมตัวส่วนของผู้เรียน จะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า เพราะเป็นการจัดระเบียบความคิด การแสวงหาความเข้าใจก่อนสอบ

4. เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะที่พึงประสงค์ และเกิดความพยายามที่จะเอาชนะตนเอง

5. เพื่อการรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

6. ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผล อาจจะนำไปใช้เพื่อการวิจัย หาทางพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนต่อไปได้

สรุป การประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกัน แต่ในการจัดการศึกษาที่ผ่านมากลับมีเหตุการณ์ที่ทำให้ดูเหมือนการสอนกับการประเมินผลเป็นคนละส่วน การประเมินผลน่าจะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ด้านที่ 6 ด้านกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานที่ส่งเสริมเติมเต็ม และสนับสนุนให้งานด้านวิชาการดำเนินไปจนบรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้งานด้านวิชาการเข้มแข็งยิ่งขึ้น ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานที่มีส่วนสำคัญที่จะสร้างสรรค์คุณลักษณะต่างๆ ตามที่ปรารถนาให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา การรู้จักแสวงหา การค้นคว้า ทดลองปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยส่งเสริมและเติมเต็มให้เกิดความสมบูรณ์นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ดังนั้น ในการที่จะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเยี่ยมทางวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์อันดี นักศึกษาสามารถจะเอาความรู้ความเข้าใจตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริงนั้น ทุกๆ ฝ่ายจะต้องร่วมมือกันและสร้างความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยตลอดจนบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในงานกิจการนักศึกษาและทุกคนจะต้องตระหนักเสมอว่า “งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับงานด้านการเรียนการสอน โดยจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และบุคลากรที่ทำหน้าที่งานด้านกิจการนักศึกษาด้วย”

Miller & Winston (1991) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาใน 3 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรรมนักศึกษาเป็นการสอนนักศึกษาในการพัฒนาเจตคติ ค่านิยม วุฒิภาวะและการฝึกฝนความเป็นผู้นำ ซึ่งความรู้ดังกล่าวไม่ได้คิดหน่วยกิตให้เหมือนกับวิชาการทั่วไป และเป็นการช่วยให้ผู้บริหารและคณาจารย์ได้ทราบถึงความต้องการและสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา รวมทั้งทำหน้าที่ให้การศึกษ ตรวจสอบสภาพแวดล้อมในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และมีปฏิสัมพันธ์กับโครงการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

2. กิจกรรรมนักศึกษาเป็นการจัดบริการในด้านต่างๆ ให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดชมรมต่างๆ การจัดกิจกรรมเพื่อมุ่งให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน การผ่านคลายความตึงเครียดจากปัญหาที่นักศึกษามีอยู่ รวมทั้งเป็นงานที่ประสานกิจกรรมทุกประเภทที่ไม่ใช่เป็นงานทางวิชาการ

3. กิจกรรรมนักศึกษาเป็นเรื่องของการทำหน้าที่วิจัยเกี่ยวกับนักศึกษา ในแง่ของการศึกษาถึงปัญหาของนักศึกษา การประเมินผลโครงการบริการนักศึกษา การหาวิธีตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหา ต่างๆ ของนักศึกษาให้ลดน้อยลงไป

และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่มุ่งมั่นพัฒนาคนให้สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจและสังคม ให้นักศึกษามีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัย มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ให้โอกาสนักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ งานที่ช่วยเสริมให้บรรลุคือ งานกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นลักษณะงานด้านกิจกรรมนักศึกษาและงานด้านสวัสดิการและบริการให้แก่นักศึกษา ในการแบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษานั้นในประเทศไทยและต่างประเทศ จะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยมุ่งที่จะส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยการเป็นบุคคลที่มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว นอกจากนี้แล้ว ยังเป็นส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความริเริ่มสร้างสรรค์การทำงานต่างๆ เพื่อสังคมส่วนรวมและยังมุ่งเน้นให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น ให้เป็นผู้มีลักษณะที่ดี คือ เป็นผู้นำที่ดีและผู้ตามที่ดี สร้างระบบการทำงานเป็นกลุ่ม มีการทำงานเป็นระบบ มีขั้นตอนกิจกรรมนักศึกษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอยู่กับสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป ซึ่งในแต่ละสถาบันจะให้นักศึกษาได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจ ความสามารถและความถนัดที่เหมาะสมกับตนเอง โดยที่แต่ละสถาบันจะเน้นกิจกรรมนักศึกษาประเภทใดขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละสถาบัน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544)

กิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) กระบวนการนี้ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระวิชา เกิดความประทับใจ และสามารถลงมือปฏิบัติให้เกิดผลได้ นักการอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงมีความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องให้การสนับสนุน ให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นมา จากทัศนะของนักการอุดมศึกษาดังกล่าว ย่อมชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษานั้น มีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความสนใจ มีความอยากรู้อยากเห็นและส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนอง มีความสนใจและความต้องการของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษา

ด้านที่ 7 ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

พวงผกา วรรณะปรกรณ์และโสภณ ผลประพฤติ (2553) กล่าวว่า ปัจจัยเกื้อหนุนในระบบการเรียนการสอนมีความสำคัญในด้านของการสนับสนุนส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้นในการเลือกใช้หรือการจัดองค์ประกอบในด้านปัจจัยเกื้อหนุน จึงควรคำนึงถึงความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนทั้งระบบมีความสัมพันธ์และมีประสิทธิภาพ โดย วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หนังสือเอกสารประกอบการสอนสื่อสโตนทัศน์อุปกรณ์ของจริง ภาพเครื่องบินที่เสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะซอลด์ กระจกานดำ ภาพยนตร์ โทรทัศน์วงจรปิด คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การนำเสนอทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น การใช้อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่า ที่จะนั่งดูอาจารย์นำเสนอทางแผ่นใสหรือฟังอาจารย์พูดอย่างเดียว อีกทั้งสิ่งแวดล้อมอาจมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน เช่น อาจารย์กำลังสอนอยู่เวลาบ่ายสามโมงเย็น

การโรงเดินเข้ามาปิดหน้าต่างหรือกวาดอยู่หลังห้อง ทำให้นักศึกษาไม่มีสมาธิ ดังนั้น สภาพแวดล้อม เช่น เสียงแสงสภาพอันแออัดภายในห้องเรียนความร้อนหรือการบริหารงานต่างๆ เช่น ระเบียบการสอนตลอดจนข้อสอบที่ไม่ตรงกับเรื่องที่อาจารย์สอนหรือไม่ตรงกับข้อกำหนดในหลักสูตรปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เป็นผลกระทบต่อการเรียนการสอน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียนหรือผู้สอนเกิดความอึดอัด ไม่สบายใจที่จะสอนหรืออาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอนที่มีคุณภาพได้ จากข้อความดังกล่าว พอสรุปปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนเป็น 3 ประเด็นได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านการบริการวิชาการ

7.1 ด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนควรพิจารณาเลือกสรรหรือสร้างขึ้น เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน หรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ผู้สอนควรระมัดระวังในเรื่องของสื่อการเรียนการสอน คือ การใช้สื่อนั้นต้องสนองความต้องการทางการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพปัจจัยด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน การที่มีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยนั้น จะเป็นส่วนสนับสนุนให้กระบวนการในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางหรือพาหะที่จะนำพาสิ่งหนึ่งเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางหรือสิ่งที่จะนำสารไปยังจุดหมายปลายทาง เรียกว่า สื่อ ส่วนคำว่า การเรียนการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นการส่งสารไปยังผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนขึ้นมา โดยในการส่งสารนั้นต้องมีพาหะหรือสื่อเป็นผู้นำสารไป สื่อที่นำสารไปยังผู้รับในลักษณะนี้เรียกว่า สื่อการเรียนการสอน

ยุทธ ไถยวรรณ (2550) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่จะพาความรู้จากผู้สอนไปยังผู้เรียน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะรวมถึงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติด้วย

สื่อเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกเพิ่มพูน ทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีมากมายหลายรูปแบบ มีบทบาทและมีคุณค่าต่างๆ เช่น (เสวก มีทอง, ม.ป.ป.)

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ
3. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองส่งเสริมเกิดความคิดสร้างสรรค์
4. ช่วยส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน
5. การสร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่น่าสนใจ และทำให้
อยาก رؤ้อยากเห็น
6. การเกื้อหนุนผู้เรียน ที่มีความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกันให้เรียนรู้ได้
เท่าเทียมกัน

7. ช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่างๆ ให้เชื่อมโยงกัน
8. ช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม
9. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย
10. เชื่อมโยงโลกที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสื่อที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการได้ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ ในด้านสื่อการเรียนการสอนที่สามารถสนองความต้องการทางการเรียนให้กับผู้เรียนทุกคนได้อย่างเหมาะสม สื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความคิดรวบยอด เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น สร้างความเชื่อมโยงเป็นต้น

7.2 ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการความสนใจความถนัดและทักษะพื้นฐานที่จะใช้ในการเรียนรู้ ได้แก่ความสามารถในการฟังพูดอ่านเขียนระดับสติปัญญาความสามารถทางสมองและการแสดงผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้สอนจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ศึกษาค้นคว้าทดลองและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจด้วยวิธีการกระบวนการ และใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะต้องมีการจัดบรรยากาศในการเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

1. บรรยากาศการเรียนที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในห้องเรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2. บรรยากาศของการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และค้นพบศักยภาพของตัวเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง และกิจกรรมนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมกับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

3. บรรยากาศของการเรียนที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีการประเมินผลตนเองในขณะที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงพัฒนาการของตนเอง

พระมหาสมณ อัจฉริยะ และทงศักดิ์ ใจสบาย (2555) กล่าวถึง เทคนิคการสร้างบรรยากาศในมหาวิทยาลัย พอสรุปได้ดังนี้

1. บรรยากาศภายในห้องเรียน การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน เป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นช่วงเวลาที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลในการกำหนดอนาคต หน้าที่การงาน ดังนั้น การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้โอกาสต่างๆ ในมหาวิทยาลัยจะทำให้สามารถตั้งตัวและพัฒนาด้านความรู้ ประสบการณ์ วิธีคิด ทักษะ และการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมาก ซึ่งหากใครให้

ความสำคัญและใช้ชีวิตในช่วงวัยนี้ได้อย่างมีคุณค่ามากเท่าใด ย่อมเป็นประโยชน์ต่อตนเองมากเท่านั้น และส่งผลถึงส่วนรวมที่เกิดจากการที่มหาวิทยาลัยสามารถป้อนคนที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมได้ด้วย

2. บรรยากาศภายนอกห้องเรียน นอกเหนือจากเคล็ดลัทธิการเรียนภายในห้องเรียนแล้ว บรรยากาศภายนอกห้องเรียนก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน นิสิตนักศึกษาจะต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาคำความรู้ใหม่ หรือต่อยอดความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้อีกในอีกวิธีอย่างอื่น เช่น ค้นคว้าในห้องเรียน จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การถกเถียงกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและใช้เวลาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

สรุปด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนของแต่ละคน ซึ่งผู้สอนต้องจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่แตกต่างตามลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

7.3 ด้านการบริการวิชาการ การบริการวิชาการเป็นบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางวิชาการแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับความสะดวกสบายและเสริมสร้างประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าบริการที่มหาวิทยาลัยพึงจัดให้แก่แก่นักศึกษานั้น จิราพร รอดพ่วง (2551) ได้สรุปประเภทของการบริการนักศึกษาไว้ 8 ด้านคือ

1. บริการทางด้านทะเบียนประวัติและการเก็บข้อมูลต่างๆ ได้แก่ การให้บริการการเก็บแฟ้มทะเบียนประวัติและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษาแต่ละคนทั้งภูมิลำเนาและขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา เพื่อใช้ในการแนะนำการเรียนการเลือกอาชีพและปัญหาส่วนตัวรวมทั้งมีมาตรการที่เหมาะสมในการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวเหล่านี้ มีการจัดพิมพ์คู่มือนิสิตนักศึกษาใหม่แจกให้ผู้เข้าศึกษาใหม่ทุกคน นอกจากนี้ ยังรวมถึงการลงทะเบียนวิชาเรียนการจัดตารางสอน ตารางสอบและประกาศผล ฯลฯ

2. บริการการปรึกษาแนะนำ ได้แก่ การจัดให้มีหน่วยบริการการปรึกษาแนะนำแก่นิสิต นักศึกษาคณะมีห้องบริการการปรึกษาแนะนำ โดยเฉพาะการมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการปรึกษาแนะนำ การจัดให้นิสิตนักศึกษาทุกคนมีอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งด้านวิชาการการเลือกอาชีพและปัญหาส่วนตัวต่างๆ

3. บริการอาหารและที่พักอาศัย ได้แก่ การจัดให้มีร้านอาหารที่เพียงพอแก่นักศึกษามีอาหารที่สะอาดถูกหลักโภชนาการและราคาพอสม ควรมีการบริการด้านหอพักและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในหอพัก ตลอดจนการจัดหาหอพักเอกชนให้ในกรณีที่หอพักของมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ

4. บริการด้านสุขภาพการจัดให้มีหน่วยพยาบาลในมหาวิทยาลัย การติดต่อประสานงานกับโรงพยาบาล เพื่อให้ความสะดวกแก่นักศึกษาที่จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล การให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสุขภาพ ฯลฯ

5. กิจกรรมนิสิตนักศึกษา กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญมาก ด้านหนึ่ง การให้บริการในด้านนี้จะออกมาในรูปของการสนับสนุนการจัดกิจกรรม เช่น การจัดให้มีสถานที่ทำงานของสโมสรนักศึกษาการให้เครื่องอุปกรณ์ต่างๆ การให้อิสระในการดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ

6. บริการทุนการศึกษาและการจัดหางาน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินแก่นักศึกษาในลักษณะต่างๆ การให้ยืมเงินการให้ทุนการจัดหางานให้ทำ ฯลฯ ซึ่งรวมไปถึงการจัดหางานให้นักศึกษาที่จะจบการศึกษา ฯลฯ

7. บริการเสริมสร้างวินัยนักศึกษาเป็นบริการที่มีความสำคัญมากด้านหนึ่ง เป็นการฝึกให้นักศึกษาสามารถปรับตนเองในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นๆ ทั้งในขณะที่กำลังศึกษาและเมื่อไปประกอบอาชีพแล้วและเป็นงานที่ยากมากในการที่จะทำให้บรรลุถึงเป้าหมายนี้

8. บริการอื่นๆ เป็นบริการโดยทั่วไป เช่น การปฐมนิเทศการปัจฉิมนิเทศการจัดบริการด้านประโยชน์โทรเลขร้านขายหนังสือสหกรณ์ ฯลฯ

สรุปการบริการวิชาการ เป็นการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาที่จัดให้กับนักศึกษา เช่น การแนะนำการเรียน การจัดทำคู่มือชนิดใหม่ การให้บริการที่พักอาศัย การจัดร้านอาหาร การบริการด้านสุขภาพ การให้อิสระในการทำกิจกรรม การบริการทุนการศึกษา การแนะนำการเลือกอาชีพและจัดหางาน การฝึกให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นระหว่างการเรียนรวมถึงเมื่อออกไปประกอบอาชีพ

3. บริบทคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (คณะวิทยาการจัดการ, 2557)

สถาบันราชภัฏสวนดุสิตได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพจาก “สถาบัน” เป็น “มหาวิทยาลัย” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพุทธศักราช 2547 วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2547 ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีการปรับเปลี่ยนด้านต่างๆ ทั้งโครงสร้างของระบบบริหารและการบริหารจัดการทางด้านวิชาการ คณะวิทยาการจัดการจัดเป็นคณะหนึ่งในหลายคณะที่ต้องปรับตัวอย่างมาก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และจนถึงปัจจุบัน นักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะวิทยาการจัดการมีจำนวนมากถึง 3,273 คน (สำนักทะเบียน, 2557)

เอกลักษณ์ (UNIQUENESS)

ร่วมมือสร้างสรรค์ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง

ปรัชญา (PHILOSOPHY)

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) บนความแตกต่าง (Difference) ที่สามารถสร้างคุณค่า (Value) เป็นสากล (International)

ค่านิยมร่วม (SHARED VALUE)

บุคลิกภาพดี มีคุณธรรม เท้าทันรอบรู้ มุ่งสู่การมีส่วนร่วม

วิสัยทัศน์ (VISION)

คณะวิทยาการจัดการเป็นหน่วยงานที่ให้บริการ ทางการศึกษาที่มีลักษณะโดดเด่นเชิงสร้างสรรค์ และสามารถแข่งขันได้ในระดับอาเซียน

ยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ (แผนกลยุทธ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2560, 2557)

ปณิธาน

คณะวิทยาการจัดการมุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพ บนฐานความรู้ การฝึกปฏิบัติ ภาษา เทคโนโลยี บุคลิกภาพ คุณธรรมและจริยธรรม มุ่งพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพและมีจรรยาบรรณ สร้างองค์ความรู้ใหม่และให้บริการทางวิชาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่ได้มาตรฐานและสามารถแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน
2. ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการ
3. สร้างงานบริการวิชาการที่มีคุณค่าต่อสังคม ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. สร้างเสริมค่านิยมและจิตสำนึกบนพื้นฐานจรรยาบรรณและความเข้มแข็งของศิลปวัฒนธรรมไทย
5. สร้างเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยให้คุณค่ากับการพัฒนาและการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง
2. การยกระดับการจัดการเรียนการสอน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ด้านวิทยาการจัดการ
3. การพัฒนาบุคลากรตามความเชี่ยวชาญในสายงาน เพื่อให้มีวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
4. การบริหารจัดการกระบวนการสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
5. การพัฒนางานวิจัย การบริการวิชาการ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์
6. การส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เป้าประสงค์

1. พัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐาน บนความเชี่ยวชาญที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง
2. บัณฑิตมีคุณภาพมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากผู้ใช้บัณฑิต
3. ยกระดับคุณภาพบุคลากรให้มีศักยภาพและสามารถแข่งขันได้
4. มีวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยน การถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างสร้างสรรค์ นำไปสู่แนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ
5. องค์กรทุกระดับ สังคม ชุมชน และท้องถิ่น ได้ประโยชน์จากองค์ความรู้การบริการวิชาการ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
6. มีกิจกรรม งานสร้างสรรค์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รับการเผยแพร่และการยอมรับจากสังคม

กลยุทธ์

1. การพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน
2. การพัฒนาความเข้มแข็งในการจัดการเรียนการสอนด้านวิทยาการจัดการ
3. การพัฒนาและยกระดับคุณภาพบุคลากร
4. การสร้างคุณค่าและเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ
5. การสร้างและการนำความรู้จากการวิจัยและการบริการวิชาการไปใช้ประโยชน์
6. การสร้างและส่งเสริมให้นักศึกษาและประชาชนเห็นคุณค่าความเป็นไทย

หลักการจัดการเรียนการสอน (คู่มือการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์, ฝ่ายวิชาการ, 2552)

การจัดการเรียนการสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจความถนัด และทักษะพื้นฐานที่จะใช้ในการเรียนรู้ ได้แก่ ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ระดับสติปัญญา ความสามารถทางสมองและการแสดงผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้สอนจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างตามลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจด้วย วิธีการ กระบวนการ และใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะต้องมีการจัดบรรยากาศในการเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนี้

1. บรรยากาศการเรียนที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนมีโอกาสในการเลือก ตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในห้องเรียนผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2. บรรยากาศของการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และค้นพบศักยภาพของตัวเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีอิสระ ในการเลือกกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง และกิจกรรมนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมกับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

3. บรรยากาศของการเรียนที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีการประเมินผลตนเองในขณะที่เรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงพัฒนาการของตนเอง

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับการอุดมศึกษา มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิต และทักษะสังคมมีหลากหลายรูปแบบ ตัวอย่าง เช่น

1. การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้กำหนดวัตถุประสงค์ และเลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งวิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาเพราะผู้เรียน มีระดับความสามารถทาง การคิดและการดำเนินการด้วยตนเองได้ดี เงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียนทำ

ให้เกิดความเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผู้เรียนจะได้เรียนด้วยกันเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 6 - 8 คน มีการอภิปราย และค้นคว้าหาความรู้ด้วยกัน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย (1) ระบุประเด็นปัญหา (2) วิเคราะห์ประเด็นปัญหา (3) ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ (4) ทดสอบสมมุติฐานและจัดลำดับความสำคัญ (5) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (6) รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ (7) สังเคราะห์ข้อมูลใหม่ที่ได้ พร้อมทั้งทดสอบ (8) สรุปผลการเรียนรู้และหลักการที่ได้จากการศึกษาปัญหา

2. การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และความสนใจในการเรียนรู้แตกต่างกันผู้สอน จำเป็นต้องใช้เทคนิคหลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนองผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ เช่น (1) เทคนิค Concept Mapping ที่มีหลักการในการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจสิ่งๆ ไรเรียนอย่างไรแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟิก (2) เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร และใช้เกณฑ์อะไรประเมิน (3) เทคนิค Know -Want-Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิมให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมานำเสนอหน้าชั้น (4) เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เดียวกัน

3. การเรียนรู้แบบสรรรค์นิยม (Constructivism) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริงโดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งนักทฤษฎีสรรค์นิยมได้ประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธีคิดเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (2) กลุ่มที่เน้นการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ เป็นกลุ่มที่เน้นว่าความรู้คือผลผลิตทางสังคม ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย (1) ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเนื้อหาที่จะเรียน (2) ผู้สอนให้ผู้เรียนระดมพลังสมองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน (3) ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน (4) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นมาใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ (5) ผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น

4. การเรียนรู้จากการสอนแบบเอส ไอ พี เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางการสอน โดยใช้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาการศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับทักษะการสอน ผลที่เกิดกับผู้เรียนทางตรงคือ การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะทางการสอนและผลทางอ้อมคือ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความร่วมมือในการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้วิธีการที่ใช้ในการสอน การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย การทดลองฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้นต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยการสอนแบบจุลภาคให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาท

ในการฝึกทดลองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการฝึกขั้นตอนการสอน คือขั้นความรู้ความเข้าใจ ขั้นสำรวจ วิเคราะห์และออกแบบการฝึกทักษะ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นประเมินผล ในขณะที่ผู้เรียนฝึกทดลองทักษะ การสอนนั้น ผู้สอนให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดสิ่งที่จะทำให้การฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคือ ความพร้อมของระบบสนับสนุนได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอน สื่อการสอน เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสืบค้น การเรียนแบบค้นพบ การเรียนแบบแก้ปัญหา การเรียนรู้เชิงประสบการณ์การเรียนการสอนแบบนี้ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคล และกระบวนการกลุ่ม

6. การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝน ทักษะ ทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะ โดยสถาบันการศึกษาร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมหรือผู้ใช้บัณฑิตรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนร่วมกันตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหากิจกรรม และวิธีการประเมิน

7. การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้และทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยรูปแบบการเรียนการสอนแบ่งได้เป็น (1) การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีการสอนโดยผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์ (2) การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และของนักวิจัยที่มีชื่อเสียงและ (3) การสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน

8. การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-Based Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตนเอง อาจด้วยการแสวงหารวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์และสังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเอง วิธีการเริ่มจากทำความเข้าใจกับผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ จากนั้นทำความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นหลักๆ ของรายวิชามอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดตามประเด็นที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดในประเด็นต่างๆ จากนั้นแยกที่ละประเด็นโดยให้ผู้เรียนถ่วงถ่วงวิเคราะห์ เจาะลึก จนตกผลึกทางความคิดเป็นของตนเอง และเขียนประเด็นเหล่านั้นเป็นผลงานนำเสนอให้กลุ่มวิเคราะห์วิจารณ์

สรุปการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการที่ผู้เรียนวางแผนการเรียน ที่ครอบคลุมการวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ของตน การตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีเรียนรู้ การแสวงหาแหล่งความรู้ การรวบรวมข้อมูลรวมทั้งการประเมินตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ แก้ปัญหา เป็นผู้เรียนได้เรียนอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนฟังบรรยายตลอดบทเรียน ผู้สอนจึงต้องวิเคราะห์ภารกิจในการสอนว่าจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร

ผู้เรียนจึงจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่จะเรียน ผู้สอนให้ข้อมูลเบื้องต้น และแนะแนวทาง เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อยศึกษาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ ระดมความคิด จัดทำโครงการ ผลิตผลงาน และการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

1. Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ **Constructivism** เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมีความเชื่อว่าความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อาศัยกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลประสบการณ์ใหม่ๆ และมีโอกาสได้ใช้กระบวนการคิด การถ่วงถ่วงข้อมูล ทำความเข้าใจข้อมูลเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสร้างสรรค์ความรู้นี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองอันจะส่งผลถึงความเข้าใจและการคงความรู้นั้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วย (1) การทบทวนความรู้เดิม (2) การแสวงหารวบรวมข้อมูล (3) การศึกษาทำความเข้าใจและสร้างความหมายข้อมูลโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ (4) สรุปและจัดระเบียบโครงสร้างความรู้ และ (5) การให้แสดงออกในสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ

2. Active Learning เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ หรือปฏิบัติด้วยตนเองเช่น การคิดค้นคว้า การทดลอง การรายงาน การทำโครงการ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา ฯลฯ ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนทำหน้าที่เตรียมการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จัดสื่อ หรือสิ่งเร้าเสริมแรง ให้คำปรึกษาและสรุปสาระการเรียนรู้ร่วมกัน

3. Resource เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่หลากหลายทั้งบุคคลและเครื่องมือทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผู้เรียนได้สัมผัสและสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นมนุษย์ ธรรมชาติและเทคโนโลยี

4. Thinking เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดผู้เรียนได้ฝึกวิคิดในหลายลักษณะ เช่น คิดเป็นระบบ คิดอย่างมีเหตุผล คิดหลากหลาย คิดลึกซึ้ง เป็นต้น การฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นออกได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผล

5. Participation เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดงานวางเป้าหมายร่วมกันและมีโอกาสเลือกทำงานหรือศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตรงกับความถนัดความสามารถ และความสนใจของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้นมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและสามารถประยุกต์ความรู้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง

6. Individualization เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพตนเองโดยมีความเชื่อมั่นผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

7. Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ เป็นกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการประยุกต์ใช้ความรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กระทำสิ่งต่างๆ คือ (1) ได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ที่หลากหลาย หรือ (2) ได้ฝึกฝนพฤติกรรมการเรียนรู้จนเกิดความชำนาญ โดยการ

จัดสถานการณ์ แบบฝึกหัด หรือโจทย์ปัญหาให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ เพื่อให้เกิดความมั่นใจและความชำนาญในการที่จะนำเอาความรู้ที่นั่นมาใช้เป็นประจำในชีวิตจริง

8. Brainstorming เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ผู้เรียนมีบทบาทในแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายในเวลาอันรวดเร็ว

9. Group Discussion เป็นกิจกรรมที่เน้นพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีกระบวนการกลุ่มการวางแผนการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ โดยที่ผู้เรียนมีบทบาทในฐานะผู้นำกลุ่มหรือสมาชิกกลุ่มในการสร้างผลงานของกลุ่ม

10. Class Discussion เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ การสื่อความหมาย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การสรุปความ โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

11. Tutorial Group เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษามาก่อน โดยการใช้กระบวนการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ในการแก้ไขปัญหา โดยผู้สอนเป็นผู้แนะ กำกับควบคุม และตรวจสอบ เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการทบทวนจากกลุ่มหรือเรียนเพิ่มเติม

จากประเด็นข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการดำเนินการระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีแบบแผนและเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

ภาพรวมของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระ จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา นอกจากนี้เนื้อหาสาระยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และจะต้องให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน จัดขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เทคนิค และวิธีสอนต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา รวมทั้งความสามารถ ความสนใจและวิธีเรียนของผู้เรียน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์และวิธีการซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นตัวกลางในการนำส่งหรือถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

ประเภทของสื่อการสอน จำแนกประเภทของสื่อการสอนเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (1) สื่อการสอนประเภทวัสดุ (Software or Material) เป็นสิ่งที่ได้รับการบรรจุเนื้อหาสาระ เรื่องราวหรือความรู้ไว้ ในลักษณะต่างๆ เช่น สไลด์ หนังสือ แผ่นเสียง เทปเสียง สื่อประเภทวัสดุสามารถจำแนกออกได้อีก 2 ชนิด คือ สื่อการสอนที่เป็นวัสดุที่ต้องอาศัยเครื่องมือ หรืออุปกรณ์จึงจะสามารถนำเสนอเรื่องราวความรู้สาระไปยังผู้เรียนได้เช่น แผ่นเสียง เทป วิดิทัศน์ ภาพโปรงใส เป็นต้น สื่อการสอนที่

เป็นวัสดุที่สามารถนำเสนอเรื่องราวความรู้ สาระได้โดยตัวเอง เช่น แผนภูมิ แผนภาพ รูปภาพ หนังสือ เป็นต้น (2) สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ (Hardware) เป็นสิ่งที่เป็นตัวผ่านที่ทำให้ข้อมูลความรู้ หรือสาระ ที่ประกอบในวัสดุสามารถถ่ายทอดออกมา เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องเล่นเทป เครื่องเล่นแผ่นเสียง เป็นต้นและ (3) สื่อการสอนประเภทเทคนิคและวิธีการ (Techniques and Methods) หมายถึง สื่อการสอนที่มีลักษณะเป็นแนวความคิด รูปแบบขั้นตอนในการเรียนการสอน หรือเทคนิคที่ไม่มีลักษณะกายภาพเป็นวัสดุหรืออุปกรณ์ แต่สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์มาช่วยในการดำเนินงานได้ ตัวอย่างเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การสาธิต การทดลอง เป็นต้น

การเลือกใช้สื่อการสอน มีข้อพิจารณาดังนี้ (1) ตรงกับลักษณะผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียนมีเนื้อหาข้อมูล และกิจกรรมตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับวิธีการสอนในบทเรียน และข้อจำกัดของการเรียนการสอน (2) เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย (3) ทันทสมัย น่าสนใจ มีเทคนิคการนำเสนอที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน และ (4) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และเปิดโอกาสให้มีการตอบสนอง

หลักการประเมินผลการใช้สื่อการสอน ผู้สอนควรจะต้องมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านคุณลักษณะของสื่อ และเทคนิคการใช้สื่อ ตลอดถึงความเหมาะสมอื่นๆ การประเมินผลการใช้สื่อจะพิจารณาจาก (1) ความเหมาะสมของสื่อ (2) คุณค่าของสื่อ (3) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (4) เทคนิคการใช้สื่อ

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ จะต้องเป็นประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง โดยการใช้วิธีการประเมินผู้เรียนหลายวิธีควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนเน้นการประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียน และการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน ซึ่งจุดประสงค์การประเมินคือประเมินคุณภาพผลงานของผู้เรียน ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้หลายๆ ด้าน เช่น ประเมินด้านความคิดเน้นความคิดวิเคราะห์ ด้านสังเคราะห์ และด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองการประเมินตามสภาพจริงมีลักษณะดังนี้

1. เน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเพื่อสะท้อนถึงความรู้ความสามารถ
2. หาจุดเด่นของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
3. เน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อนในการทำงาน
4. เน้นการประเมินที่สอดคล้องกับความเป็นจริง ความสามารถในการแก้ปัญหา
5. ประเมินจากพฤติกรรมแสดงออกในการร่วมกิจกรรม
6. เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน
7. ใช้การประเมินหลากหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ ผลงาน เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนที่แท้จริง โดยเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติงาน
8. ประเมินผลให้สัมพันธ์ไปกับการเรียนการสอน โดยการพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ สังเกตพฤติกรรม การเรียนและการทดสอบควบคู่กันไปตามความเหมาะสมโดยเป็นการประเมินที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง

สรุปการวัดและประเมินผล คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือลักษณะพึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยในการประเมินสามารถทำได้ทั้งในระยะก่อน ระหว่าง และหลังการสอน

กิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมใดๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง โดยไม่มีหน่วยกิตและมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ ทักษะ ทักษะคตินักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร (คู่มือผู้ปกครองนักศึกษา, 2555)

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาหรืออาจารย์ประจำวิชา ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนอง เสริมการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ

2. กิจกรรมนอกหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่กองพัฒนานักศึกษา องค์กรบริหารนักศึกษา สภานักศึกษา หรือชมรมต่างๆ ร่วมกันจัดขึ้น โดยเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือหลักสูตรโดยตรง

ภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการศึกษาอุดมศึกษาก็คือ การเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในอนาคต ที่ต้องวางรากฐานอยู่กับความคิดและการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะของบัณฑิต ว่าควรจะมีรูปแบบใด โดยถือหลักว่ามนุษย์ย่อมมีความเป็นมนุษย์ที่เหมือนกัน อยู่บนพื้นฐานของความต้องการทางชีวภาพหรือเสรีภาพและความต้องการทางอารมณ์และจิตใจที่คล้ายคลึงกัน บุคลิกภาพประกอบด้วยปัจจัยทางธรรมชาติ หรือทางชีววิทยาที่เรียกว่า พันธุกรรม ปัจจัยอีกส่วนหนึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมในครอบครัวและสังคมจะเป็นผู้กำหนดเสริมสร้างขึ้นมาในลักษณะของความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และความปรารถนา ความใฝ่ฝัน ถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมของสังคม อันจะรวมไปถึงนิสัยต่างๆ ของบุคคลเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับกองพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อที่จะได้สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณค่าต่อครอบครัวและสังคม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนาศิริ ชะระอัญญ (2554) การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาต่างชาติก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติภายหลังการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และ 3) ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังก่อนเข้ามาศึกษากับความพึงพอใจภายหลังการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตของนักศึกษาต่างชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาจีน จำนวน 83 ราย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง อายุระหว่าง 23-35 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 และนักศึกษาทั้งหมดมาศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวัง และความพึงพอใจในระดับมาก

ต่อการบริการก่อนที่จะเดินทางถึงประเทศไทย การบริการเมื่อเดินทางถึงประเทศไทย และการบริการระหว่างที่ศึกษาอยู่ในประเทศไทย นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคาดหวังและความพึงพอใจในระดับมากต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยนักศึกษามีความเห็นว่าคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตอยู่ในระดับดี ซึ่งภายหลังการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตนักศึกษามีการพัฒนาตนเองในระดับมาก ในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้อง ความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อก้าวสู่โลกวิชาชีพ การพัฒนาด้านความรู้ สติปัญญาและความสามารถ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การปรับตัวและทักษะในการเข้าสังคม การเข้าใจในตนเอง การกำหนดเป้าหมายในชีวิต การพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพและทักษะชีวิต การพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาด้านการตัดสินใจการพัฒนาความมีวุฒิภาวะ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ การพัฒนาด้านทักษะการแก้ปัญหา ความพร้อมในการสร้างครอบครัวของตนเอง ความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ และการพัฒนาระเบียบวินัยในตนเอง ส่วนการเปรียบเทียบความคาดหวังกับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน พบว่า ความคาดหวังกับความพึงพอใจต่อการบริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นัฏพน ลูกคำ (2555) ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอนด้านสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนด้านสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน (สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน) ด้านการให้บริการด้านวิชาการ (ห้องสมุดและห้องปฏิบัติการการให้บริการของเจ้าหน้าที่การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา) และด้านการให้บริการทั่วไป (ทุนข้อมูลข่าวสารสุขภาพกิจกรรมนักศึกษา) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการและความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า 1.ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง มีแหล่งศึกษาเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ 2.ด้านอาจารย์ผู้สอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ การวัดและประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา บุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครูและอาจารย์คุณธรรมจริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน การดำเนินการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา การวางแผนและเตรียมการเรียนการสอนและการยอมรับฟังความคิดเห็น และข้อวิจารณ์ของผู้เรียน 3.ด้านสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียนการสอนสื่อ/อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างคุ้มค่าและประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน 4.ด้านสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนโดยรวม (เช่น ความสะอาด แสงการถ่ายเทอากาศ เป็นต้น) สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนโดยรวม (เช่น ความสะอาดความสวยงามรื่นเป็นต้น) ยังคงเป็นที่ต้องการและความคาดหวัง

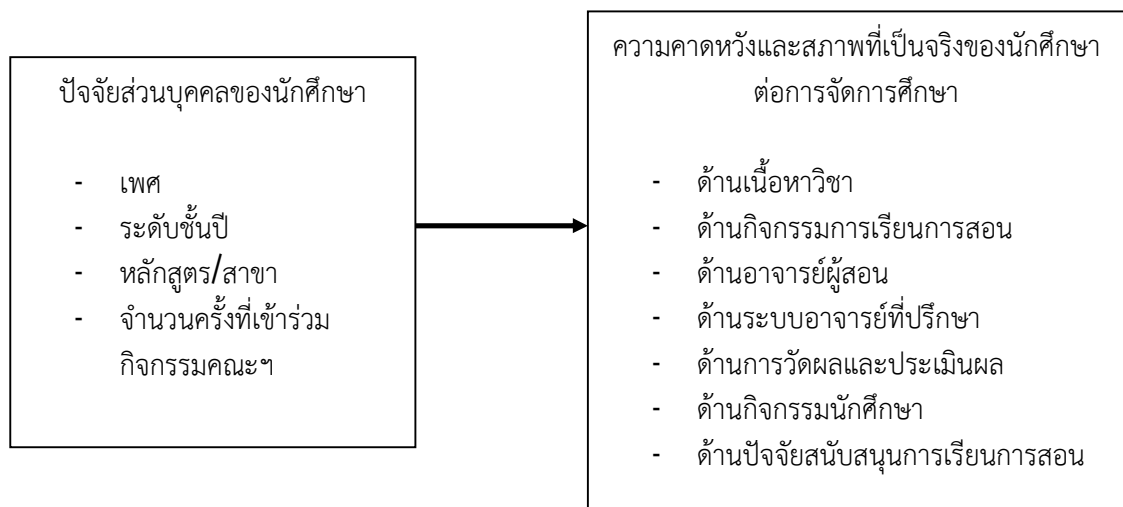
ของผู้ต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทิ้งสิ้น 5.ด้านการให้บริการด้านวิชาการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ ความทันสมัยของหนังสือ/สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้บริการของห้องสมุด ความเพียงพอของสื่ออุปกรณ์ที่ให้บริการของห้องสมุด การให้บริการทางวิชาการ/การจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ/การจัดอบรมเพื่อประโยชน์แก่สังคมและผู้เรียน ความเพียงพอของหนังสือ/สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้บริการของห้องสมุด ความทันสมัยของสื่ออุปกรณ์ในห้องสมุด การให้คำแนะนำ/ดูแลเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ความหลากหลายในการค้นคว้าของหนังสือ/สื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้บริการของห้องสมุด การให้บริการของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ให้บริการในห้องปฏิบัติการและความทันสมัยของอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ และ 6.ด้านการให้บริการทั่วไปพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ การมีทุน/กองทุนสนับสนุนการศึกษา การควบคุมการจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม การดูแลและรักษาระบบสาธารณูปโภคภายในบริเวณมหาวิทยาลัย ผลของการให้บริการโดยรวมของมหาวิทยาลัย การให้การสนับสนุนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จุดให้บริการ One Stop Service การให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การให้บริการด้านระบบงานทะเบียนการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษาและการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณสถาบัน

พรพิมล รียาย และคณะ (2556) ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหาารายวิชาการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหาารายวิชา 030101 การศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบรายงานตัวเอง (Self - Report) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักศึกษามีประเด็นความคาดหวังต่อเนื้อหาารายวิชาการศึกษาระดับอุดมศึกษา (030101) ห้าอันดับแรก เรียงตามจำนวนผู้เสนอความคิดเห็นจากมากไปน้อย ได้แก่หัวข้อความสำเร็จในชีวิต (เช่น การสร้างความสำเร็จการจัดการความล้มเหลว) หัวข้อการสร้างความคิดทางบวก (เช่น การพิจารณาข้อดีและข้อเสียของการคิดทางบวกการป้องกันความคิดทางลบ) หัวข้อความฉลาดทางอารมณ์ (เช่น การจัดการอารมณ์ทางลบการพัฒนาและรักษาอารมณ์ทางบวก) หัวข้อการบริหารเวลา (เช่น การบริหารจัดการสรรเวลาการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารเวลา) หัวข้อ การตั้งเป้าหมาย (เช่น แนวทางการตั้งเป้าหมายการจัดการความล้มเหลว) และหัวข้อ อื่นๆนอกเหนือจากบทเรียน เช่นแนวทางการคบเพื่อนและการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การมีความรักในระดับอุดมศึกษาวิธีการฝึกฝนตนเองให้เป็นคนเก่งดีและมีความสุขมารยาทของนักศึกษาและมารยาทในสังคม เป็นต้น นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการศึกษาระดับอุดมศึกษา (030101) อยู่ในระดับมาก

รัชดา ธรรมเจริญ, วิทวัส ดิษยะศริน และเจตน์สฤกษ์ สังกพันธ์ (2556) ศึกษาความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 35 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชากร

ทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำแนกตามเพศอายุและสถานภาพการทำงาน ดังนี้ นักศึกษาที่เป็นเพศชายมีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการ โดยภาพรวมมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการโดยภาพรวมมากกว่าอายุ 35 - 40 ปีและอายุ 41 ปีขึ้นไป นักศึกษาที่มีสถานภาพเป็นครูผู้สอนมีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการ โดยภาพรวมมากกว่าผู้บริหาร

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัย ตามกรอบการดำเนินการดังนี้

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และศูนย์การเรียนรู้ระยะทาง 2 ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2,924 คน (ที่มา : สำนักทะเบียน, ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2557) ทำการคำนวณจากสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง 380 คน และทำการเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยเลือกตามชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ และคำนวณสัดส่วนหลักสูตร/ตามสาขาวิชา ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามหลักสูตรวิชา คณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตร/สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
บัญชี	422	55
นิเทศศาสตร์	674	87
การวิเคราะห์และแบบประเมินสมัยใหม่	27	5
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	317	42
การเงิน	289	37
เลขานุการทางการแพทย์	280	36
การตลาด	234	30
การจัดการ	308	40
การบริการลูกค้า	235	30
การจัดการธุรกิจการค้าปลีก	82	10
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	56	8
รวม	2,924	380

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแบ่งจำนวนแบบสอบถามตามจำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร/สาขาวิชา
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตร/สาขาวิชาต่างๆ คณะวิทยาการจัดการ และทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวนนักศึกษา ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาที่ศึกษาและจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มีเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

5	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงมาก
3	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงน้อย
1	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเป็นลักษณะให้เติมคำตอบลงไป ผู้ตอบสามารถตอบได้โดยเสรี ไม่จำกัดขอบเขตคำตอบสำหรับคำถามนั้น

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนและออกแบบวิจัย
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย รวมทั้งนำมาให้ที่ปรึกษาตรวจสอบความชัดเจนของเนื้อหา และความเหมาะสมของการจัดเรียงลำดับความสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา ตลอดจนนำไปใช้ในการทดลองจำนวน 30 คน

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ทำการปรับปรุงแก้ไขและให้ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปแจกแบบสอบถามจริง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ศึกษาจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องและนำแบบสอบถามเสนอให้ที่ปรึกษา ตรวจสอบ เพื่อสามารถจัดทำแบบสอบถามได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการ

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นด้วยการนำแบบสอบถามทดสอบ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาที่มีไขกลุ่มตัวอย่าง (หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งจะไม่มีการนำมาเป็นตัวอย่างจริงอีกต่อไป) จำนวน 30 ชุด ก่อนเก็บข้อมูลจริง (Pre-Test) แล้วนำกลับมาหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านเนื้อหา	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.830
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.823
ด้านอาจารย์ผู้สอน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.825
ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.827
ด้านการวัดผลและประเมินผล	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.810
ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.826
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.827

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา การจำแนกความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา และความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นำค่ามาเทียบเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับความสำคัญ
4.21- 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงมากที่สุด
3.41- 4.20	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงมาก
2.61- 3.40	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงปานกลาง
1.81- 2.60	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความคาดหวัง/สภาพที่เป็นจริงน้อยที่สุด

2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test F-test (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี หลักสูตรที่ศึกษาและจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม คณะ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ศึกษาในคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 380 คน ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	111	29.20
หญิง	269	70.80
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	144	37.90
ชั้นปีที่ 2	92	24.20
ชั้นปีที่ 3	89	23.40
ชั้นปีที่ 4	55	14.50
หลักสูตร/สาขาที่ศึกษา		
การวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่	5	1.30
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	42	11.10
การเงิน	37	9.70
การบัญชี	55	14.50
นิเทศศาสตร์	87	22.90
เลขานุการทางการแพทย์	36	9.50
การจัดการ	40	10.50
การตลาด	30	7.90
การบริการลูกค้า	30	7.90
การจัดการธุรกิจค้าปลีก	10	2.60
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	8	2.10

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา (ต่อ)

จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้าร่วม	3	0.80
เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	90	23.70
เข้าร่วม 4-6 ครั้ง	110	28.90
มากกว่า 6 ครั้ง	177	46.60

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 และเพศชาย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

สาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 สาขาวิชาการเงิน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 สาขาวิชาเลขานุการทางการแพทย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 สาขาวิชาการตลาดและสาขาการบริการ มีจำนวนสาขาละ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 และสาขาวิชาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ เข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 เข้าร่วม 4-6 ครั้ง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 เข้าร่วม 1-3 ครั้ง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 และไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ส่วนที่ 2 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการ
จัดการ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา

ด้านเนื้อหาวิชา	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปล ผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปล ผล	อันดับ
1. เนื้อหาวิชามีความน่าสนใจ และทันสมัยเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน	4.15	0.710	มาก	2	3.73	0.701	มาก	3
2. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา	4.12	0.765	มาก	4	3.75	0.696	มาก	2
3. เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการศึกษา	4.13	0.741	มาก	3	3.72	0.758	มาก	4
4. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	4.12	0.743	มาก	4	3.72	0.774	มาก	4
5. เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	4.23	0.752	มากที่สุด	1	3.81	0.784	มาก	1
ภาพรวม	4.14	0.747	มาก		3.73	0.702	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการ
จัดการด้านเนื้อหาวิชา พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.14$ SD. = 0.747 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 1 เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอ
ต่อการประกอบอาชีพ $\bar{X} = 4.23$ SD. = 0.752 ส่วนที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 2 เนื้อหาวิชา
มีความน่าสนใจ และทันสมัยเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.710 อันดับที่ 3

เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการศึกษา $\bar{X} = 4.13$ SD. = 0.741 อันดับที่ 4 เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา $\bar{X} = 4.12$ SD. = 0.765 และเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา $\bar{X} = 4.12$ SD. = 0.743

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.73$ SD. = 0.702 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ $\bar{X} = 3.81$ SD. = 0.784 อันดับที่ 2 เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา $\bar{X} = 3.75$ SD. = 0.696 อันดับที่ 3 เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการศึกษา $\bar{X} = 3.72$ SD. = 0.758 อันดับที่ 4 เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา $\bar{X} = 3.72$ SD. = 0.774 และเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ และทันสมัยเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน $\bar{X} = 3.73$ SD. = 0.701

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ
1. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศก่อนการเรียนในแต่ละภาค	4.11	0.771	มาก	5	3.74	0.828	มาก	2
2. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิดวิเคราะห์และการเรียนรู้	4.17	0.731	มาก	2	3.78	0.740	มาก	1
3. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	4.14	0.720	มาก	4	3.73	0.769	มาก	3
4. มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม	4.18	0.755	มาก	1	3.68	0.804	มาก	4
5. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	4.16	0.762	มาก	3	3.74	0.804	มาก	2
ภาพรวม	4.15	0.691	มาก		3.71	0.759	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.691 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม $\bar{X} = 3.78$ SD. = 0.740 อันดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ $\bar{X} = 4.17$ SD. = 0.731 อันดับที่ 3 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติ

จริงสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน $\bar{X} = 4.16$ SD. = 0.762 อันดับที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักศึกษาหาความรู้ $\bar{X} = 4.14$ SD. = 0.720 และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และอันดับที่ 5 มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศก่อนการเรียนในแต่ละภาค $\bar{X} = 4.11$ SD. = 0.771

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.71$ SD. = 0.759 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ $\bar{X} = 3.71$ SD. = 0.759 อันดับที่ 2 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน $\bar{X} = 3.74$ SD. = 0.828 และมีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศก่อนการเรียนในแต่ละภาค $\bar{X} = 3.74$ SD. = 0.804 อันดับที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง $\bar{X} = 3.73$ SD. = 0.769 และอันดับที่ 4 มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม $\bar{X} = 3.68$ SD. = 0.804

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ
1. ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.23	0.738	มากที่สุด	1	4.02	0.691	มาก	1
2. มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย	4.16	0.778	มาก	4	3.85	0.774	มาก	3
3. มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน	4.20	0.713	มาก	2	3.81	0.735	มาก	4
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม	4.20	0.802	มาก	2	4.02	0.753	มาก	1
5. มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น	4.18	0.758	มาก	3	3.96	0.781	มาก	2
ภาพรวม	4.19	0.737	มาก		3.90	0.722	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการ
จัดการ ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.19$ SD. = 0.737 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อันดับที่ 1 ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญใน
เนื้อหาวิชาที่สอน $\bar{X} = 4.23$ SD. = 0.738 อันดับที่ 2 มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้
ความเข้าใจอย่างชัดเจน $\bar{X} = 4.20$ SD. = 0.713 และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม $\bar{X} = 4.20$
SD. = 0.802 อันดับที่ 3 มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น $\bar{X} = 4.18$ SD. = 0.758
และอันดับที่ 4 มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย $\bar{X} = 4.16$ SD. = 0.778

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.90$ SD. = 0.722 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญใน
เนื้อหาวิชาที่สอน $\bar{X} = 4.02$ SD. = 0.691 และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม $\bar{X} = 4.02$ SD. =
0.753 อันดับที่ 2 มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น $\bar{X} = 3.96$ SD. = 0.781
อันดับที่ 3 มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย $\bar{X} = 3.85$ SD. = 0.774 และอันดับที่
4 มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน $\bar{X} = 3.81$ SD. = 0.735

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงต่อการ
จัดการศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปลผล	อัน ดับ	\bar{X}	SD.	แปลผล	อัน ดับ
1. ให้ความสะดวกและมี เวลาให้กับนักศึกษา เข้าพบเพื่อการปรึกษา	4.19	0.809	มาก	4	3.85	0.792	มาก	4
2. ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา อย่างต่อเนื่อง	4.21	0.752	มากที่สุด	3	3.88	0.798	มาก	3
3. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ อาชีพและการศึกษา ต่อ	4.18	0.789	มาก	5	3.88	0.796	มาก	3
4. มีความเป็นกันเองกับ นักศึกษา	4.29	0.784	มากที่สุด	1	4.05	0.804	มาก	1
5. นักศึกษาสามารถติดต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุก ช่องทางสื่อสาร	4.24	0.766	มากที่สุด	2	3.95	0.781	มาก	2
ภาพรวม	4.21	0.750	มากที่สุด		3.90	0.773	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการ
จัดการ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.21$ SD. = 0.750 และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อันดับที่ 1 มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา $\bar{X} = 4.29$ SD. =
0.784 อันดับที่ 2 นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทางการสื่อสาร $\bar{X} = 4.24$ SD.
= 0.766 อันดับที่ 3 ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง $\bar{X} = 4.21$ SD. = 0.752 อันดับที่ 4 ให้
ความสะดวกและมีเวลาให้กับนักศึกษาเข้าพบเพื่อการปรึกษา $\bar{X} = 4.19$ SD. = 0.809 และอันดับที่
5 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ $\bar{X} = 4.18$ SD. = 0.789

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.90$ SD. =0.773 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า ทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา $\bar{X} = 4.05$
SD. =0.804 อันดับที่ 2 นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทางการสื่อสาร $\bar{X} =$
3.95 SD. =0.781 อันดับที่ 3 ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง $\bar{X} = 3.88$ SD. =0.798 และให้
คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ $\bar{X} = 3.88$ SD. =0.796 และอันดับที่ 4 ความสะดวก
และมีเวลาให้กับนักศึกษาเข้าพบเพื่อการปรึกษา $\bar{X} = 3.85$ SD. =0.792

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ
1. มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง	4.11	0.811	มาก	5	3.87	0.729	มาก	3
2. มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส	4.18	0.763	มาก	1	3.93	0.757	มาก	1
3. มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา	4.15	0.759	มาก	2	3.82	0.784	มาก	4
4. ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล	4.14	0.751	มาก	3	3.88	0.814	มาก	2
5. นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล	4.13	0.805	มาก	4	3.81	0.867	มาก	5
ภาพรวม	4.14	0.751	มาก		3.92	1.719	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.14$ SD. = 0.751 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส $\bar{X} = 4.18$ SD. = 0.763 อันดับที่ 2 มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.759 อันดับที่ 3 ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล $\bar{X} = 4.14$ SD. = 0.751 อันดับที่ 4 นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล $\bar{X} = 4.13$ SD. = 0.805 และอันดับที่ 5 มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง $\bar{X} = 4.11$ SD. = 0.811

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.92$ $SD. = 1.719$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส $\bar{X} = 3.93$ $SD. = 0.757$ อันดับที่ 2 ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล $\bar{X} = 3.88$ $SD. = 0.814$ อันดับที่ 3 มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง $\bar{X} = 3.87$ $SD. = 0.729$ อันดับที่ 4 มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา $\bar{X} = 3.82$ $SD. = 0.784$ และอันดับที่ 5 นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล $\bar{X} = 3.81$ $SD. = 0.867$

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปลผล	อันดับ
1. เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัดกิจกรรม	4.16	0.749	มาก	1	3.79	0.792	มาก	1
2. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ	4.15	0.768	มาก	2	3.60	0.867	มาก	4
3. มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ	4.13	0.752	มาก	3	3.51	0.909	มาก	5
4. มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา	4.11	0.789	มาก	4	3.63	0.870	มาก	3
5. จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา	4.16	0.776	มาก	1	3.75	0.808	มาก	2
ภาพรวม	4.15	0.750	มาก		3.65	0.833	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการ
จัดการ ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.750 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัด
กิจกรรม $\bar{X} = 4.16$ SD. = 0.749 และจัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา $\bar{X} =$
4.16 SD. = 0.776 อันดับที่ 2 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ $\bar{X} =$
4.15 SD. = 0.768 อันดับที่ 3 มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ $\bar{X} =$
4.13 SD. = 0.752 และอันดับที่ 4 มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา \bar{X}
= 4.11 SD. = 0.789

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.65$ SD. = 0.833 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัด
กิจกรรม $\bar{X} = 3.79$ SD. = 0.792 อันดับที่ 2 จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา
 $\bar{X} = 3.75$ SD. = 0.808 อันดับที่ 3 มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา
 $\bar{X} = 3.63$ SD. = 0.870 อันดับที่ 4 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ \bar{X}
= 3.60 SD. = 0.867 และอันดับที่ 5 มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ \bar{X}
= 3.51 SD. = 0.909

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

	ความคาดหวัง				สภาพที่เป็นจริง			
	\bar{X}	SD.	แปล ผล	อันดับ	\bar{X}	SD.	แปล ผล	อันดับ
1. มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.15	0.780	มากที่สุด	4	3.76	0.852	มาก	1
2. สภาพห้องเรียนและบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้	4.19	0.795	มาก	1	3.64	0.834	มาก	2
3. มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม	4.16	0.816	มาก	3	3.56	0.977	มาก	4
4. มีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ	4.18	0.773	มาก	2	3.64	0.912	มาก	2
5. มีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย	4.15	0.785	มาก	4	3.58	0.953	มาก	3
ภาพรวม	4.16	0.771	มาก		3.57	0.891	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการจัดการด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า

ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.16$ SD. = 0.771 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 สภาพห้องเรียนและบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ $\bar{X} = 4.19$ SD. = 0.795 อันดับที่ 2 มีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ $\bar{X} = 4.18$ SD. = 0.773 อันดับที่ 3 มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม $\bar{X} = 4.16$ SD. = 0.816 อันดับที่ 4 มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.780 และมีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย $\bar{X} = 4.15$ SD. = 0.785

สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.57$ SD. = 0.891 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ $\bar{X} = 3.76$ SD. = 0.852 อันดับที่ 2 สภาพห้องเรียนและบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ $\bar{X} = 3.64$ SD. = 0.834 และมีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ $\bar{X} = 3.64$ SD. = 0.912 อันดับที่ 3 มีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย $\bar{X} = 3.56$ SD. = 0.977 และอันดับที่ 4 มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม $\bar{X} = 3.56$ SD. = 0.977

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา และจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ โดยเปรียบเทียบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้ผลการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็น	เพศ	\bar{X}	SD.	t-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ชาย	4.10	0.808	-0.676	0.499
	หญิง	4.16	0.721		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย	3.14	0.732	-0.317	0.752
	หญิง	4.16	0.675		
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	4.18	0.765	-0.113	0.910
	หญิง	4.19	0.726		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ชาย	4.23	0.713	0.395	0.693
	หญิง	4.20	0.766		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ชาย	4.17	0.737	0.528	0.598
	หญิง	4.13	0.757		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ชาย	4.01	0.815	-1.044	0.297
	หญิง	4.17	0.721		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ชาย	4.18	0.800	0.319	0.750
	หญิง	4.15	0.760		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษา	ชาย	4.15	0.663	-0.088	0.930
	หญิง	4.16	0.675		

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับทุกรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี

ความคิดเห็น	ระดับชั้นปี	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ชั้นปีที่ 1	4.17	0.769	0.734	0.533
	ชั้นปีที่ 2	4.18	0.645		
	ชั้นปีที่ 3	4.11	0.730		
	ชั้นปีที่ 4	4.02	0.871		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	4.16	0.716	2.111	0.098
	ชั้นปีที่ 2	4.19	0.650		
	ชั้นปีที่ 3	4.22	0.670		
	ชั้นปีที่ 4	3.94	0.705		
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชั้นปีที่ 1	4.22	0.761	2.719	0.044*
	ชั้นปีที่ 2	4.23	0.697		
	ชั้นปีที่ 3	4.25	0.695		
	ชั้นปีที่ 4	3.93	0.766		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ชั้นปีที่ 1	4.18	0.808	2.040	0.108
	ชั้นปีที่ 2	4.30	0.624		
	ชั้นปีที่ 3	4.28	0.738		
	ชั้นปีที่ 4	4.02	0.781		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ชั้นปีที่ 1	4.15	0.813	1.220	0.302
	ชั้นปีที่ 2	4.18	0.678		
	ชั้นปีที่ 3	4.18	0.700		
	ชั้นปีที่ 4	3.96	0.768		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ชั้นปีที่ 1	4.18	0.781	1.695	0.168
	ชั้นปีที่ 2	4.17	0.705		
	ชั้นปีที่ 3	4.21	0.665		
	ชั้นปีที่ 4	3.94	0.848		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	4.13	0.830	3.514	0.015*
	ชั้นปีที่ 2	4.25	0.640		
	ชั้นปีที่ 3	4.28	0.674		
	ชั้นปีที่ 4	3.89	0.896		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	4.14	0.709	2.284	0.079
	ชั้นปีที่ 2	4.25	0.567		
	ชั้นปีที่ 3	4.20	0.625		
	ชั้นปีที่ 4	3.96	0.770		

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

	ชั้นปี			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	-	0.951	0.800	0.011*
ชั้นปีที่ 2	-	-	0.862	0.016*
ชั้นปีที่ 3	-	-	-	0.011*
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของความคาดหวังระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 คู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และคู่ที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.12 แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

	ชั้นปี			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	-	0.247	0.149	0.047*
ชั้นปีที่ 2	-	-	0.786	0.006*
ชั้นปีที่ 3	-	-	-	0.003*
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของความคาดหวังระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 คู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และคู่ที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.40	0.894	1.347	0.204
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.14	0.683		
	การเงิน	4.38	0.721		
	การบัญชี	4.22	0.658		
	นิติศาสตร์	4.00	0.731		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.06	0.826		
	การจัดการ	4.25	0.707		
	การตลาด	4.10	0.803		
	การบริการลูกค้า	4.17	0.913		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.20	0.532		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.62	0.744			
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.20	0.836	1.406	0.176
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.26	0.627		
	การเงิน	4.30	0.777		
	การบัญชี	4.09	0.553		
	นิติศาสตร์	4.00	0.682		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.19	0.749		
	การจัดการ	4.20	0.687		
	การตลาด	4.20	0.714		
	การบริการลูกค้า	4.37	0.718		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.00	0.667		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.75	0.886			
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	3.60	1.140	1.674	0.085
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.24	0.655		
	การเงิน	4.40	0.685		
	การบัญชี	4.13	0.610		
	นิติศาสตร์	4.10	0.716		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.08	0.732		
	การจัดการ	4.30	0.758		
	การตลาด	4.30	0.651		
	การบริการลูกค้า	4.33	0.922		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.10	0.994		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.62	0.916			

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.20	0.837	1.370	0.192
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.31	0.643		
	การเงิน	4.32	0.784		
	การบัญชี	4.22	0.786		
	นิติศาสตร์	4.26	0.680		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.19	0.668		
	การจัดการ	4.22	0.733		
	การตลาด	4.00	0.871		
	การบริการลูกค้า	4.50	0.777		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.90	0.876		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.75	1.035			
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.80	0.447	1.598	0.105
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.31	0.517		
	การเงิน	4.24	0.895		
	การบัญชี	4.07	0.716		
	นิติศาสตร์	3.99	0.673		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.33	0.681		
	การจัดการ	4.05	0.783		
	การตลาด	4.13	0.819		
	การบริการลูกค้า	4.37	0.900		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.90	0.994		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.00	0.926			
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.60	0.548	1.116	0.349
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.35	0.577		
	การเงิน	4.27	0.871		
	การบัญชี	4.02	0.757		
	นิติศาสตร์	4.08	0.750		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.22	0.637		
	การจัดการ	4.10	0.709		
	การตลาด	4.07	0.785		
	การบริการลูกค้า	4.27	0.907		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.10	0.738		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.87	0.834			

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	5.00	0.000	1.393	0.181
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.24	0.655		
	การเงิน	4.19	0.877		
	การบัญชี	4.13	0.818		
	นิติศาสตร์	4.08	0.750		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.00	0.676		
	การจัดการ	4.25	0.707		
	การตลาด	4.10	0.845		
	การบริการลูกค้า	4.40	0.855		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.10	0.738		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.87	0.834			
ภาพรวมความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.40	0.548	1.475	0.147
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.28	0.508		
	การเงิน	4.35	0.753		
	การบัญชี	4.20	0.678		
	นิติศาสตร์	4.02	0.628		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.19	0.624		
	การจัดการ	4.15	0.662		
	การตลาด	4.10	0.712		
	การบริการลูกค้า	4.20	0.805		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.10	0.738		
การจัดการทรัพยากร	3.62	0.744			

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับทุกรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ

ความคิดเห็น	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ไม่เคยเข้าร่วม	4.00	1.000	3.201	0.023*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.03	0.771		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.03	0.723		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.26	0.733		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ไม่เคยเข้าร่วม	4.33	0.577	3.549	0.015*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.02	0.686		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.06	0.720		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.27	0.661		
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ไม่เคยเข้าร่วม	4.00	1.000	2.175	0.091
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.12	0.684		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.08	0.825		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.29	0.692		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	4.67	0.577	1.183	0.316
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.21	0.695		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.12	0.864		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.25	0.699		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ไม่เคยเข้าร่วม	4.00	1.000	1.938	0.123
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.11	0.726		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.02	0.812		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.23	0.713		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	4.33	0.577	1.294	0.276
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.14	0.728		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.04	0.817		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.22	0.717		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ไม่เคยเข้าร่วม	4.33	0.577	1.240	0.295
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.18	0.728		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.04	0.828		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.22	0.755		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	4.33	0.577	2.962	0.032*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	4.13	0.639		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	4.02	0.716		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.25	0.646		

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ แตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชา และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.15 แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา

	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม			
	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ไม่เคยเข้าร่วม	-	0.939	0.950	0.538
เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	-	-	0.954	0.016*
เข้าร่วม 3-6 ครั้ง	-	-	-	0.008*
มากกว่า 6 ครั้ง	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 6 ครั้ง และคู่ที่ 2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และ นักศึกษาเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.16 แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม			
	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ไม่เคยเข้าร่วม	-	0.439	0.501	0.876
เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	-	-	0.671	0.005*
เข้าร่วม 3-6 ครั้ง	-	-	-	0.013*
มากกว่า 6 ครั้ง	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.16 เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 6 ครั้ง และคู่ที่ 2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และนักศึกษาเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็น	เพศ	\bar{X}	SD.	t-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ชาย	3.58	0.757	-2.379	0.010*
	หญิง	3.79	0.670		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย	3.67	0.835	-0.679	0.497
	หญิง	3.72	0.727		
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย	3.91	0.769	0.126	0.900
	หญิง	3.90	0.702		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ชาย	3.93	0.794	0.367	0.714
	หญิง	3.89	0.766		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ชาย	3.84	0.769	-0.606	0.545
	หญิง	3.95	1.983		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ชาย	3.58	0.836	-0.929	0.353
	หญิง	3.67	0.831		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ชาย	3.50	0.903	-1.024	0.306
	หญิง	3.60	0.886		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา	ชาย	3.76	0.632	0.369	0.712
	หญิง	3.79	0.624		

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับด้านพบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ความคิดเห็น	ระดับชั้นปี	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ชั้นปีที่ 1	3.78	0.721	1.829	0.141
	ชั้นปีที่ 2	3.67	0.648		
	ชั้นปีที่ 3	3.62	0.776		
	ชั้นปีที่ 4	3.85	0.591		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	3.74	0.709	0.628	0.597
	ชั้นปีที่ 2	3.64	0.656		
	ชั้นปีที่ 3	3.68	0.951		
	ชั้นปีที่ 4	3.80	0.704		
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชั้นปีที่ 1	3.93	0.754	0.483	0.695
	ชั้นปีที่ 2	3.83	0.656		
	ชั้นปีที่ 3	3.91	0.748		
	ชั้นปีที่ 4	3.94	0.705		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ชั้นปีที่ 1	3.87	0.774	0.150	0.930
	ชั้นปีที่ 2	3.91	0.751		
	ชั้นปีที่ 3	3.94	0.857		
	ชั้นปีที่ 4	3.91	0.674		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ชั้นปีที่ 1	4.11	2.602	1.165	0.323
	ชั้นปีที่ 2	3.81	0.678		
	ชั้นปีที่ 3	3.71	0.944		
	ชั้นปีที่ 4	3.94	0.621		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ชั้นปีที่ 1	3.71	0.799	1.377	0.249
	ชั้นปีที่ 2	3.55	0.761		
	ชั้นปีที่ 3	3.56	0.999		
	ชั้นปีที่ 4	3.76	0.719		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	3.64	0.723	5.277	0.001 *
	ชั้นปีที่ 2	3.56	0.775		
	ชั้นปีที่ 3	3.28	1.196		
	ชั้นปีที่ 4	3.84	0.788		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	3.80	0.574	1.524	0.208
	ชั้นปีที่ 2	3.75	0.604		
	ชั้นปีที่ 3	3.71	0.772		
	ชั้นปีที่ 4	3.93	0.504		

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

	ชั้นปี			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	-	0.491	0.002*	0.171
ชั้นปีที่ 2	-	-	0.030*	0.070
ชั้นปีที่ 3	-	-	-	0.000*
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.19 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างชั้นปีด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 คู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	3.60	0.548	1.989	0.034*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.07	0.677		
	การเงิน	3.81	0.569		
	การบัญชี	3.85	0.803		
	นิเทศศาสตร์	3.59	0.657		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.64	0.639		
	การจัดการ	3.65	0.735		
	การตลาด	3.67	0.844		
	การบริการลูกค้า	3.57	0.679		
	การธุรกิจค้าปลีก	3.80	0.632		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.87	0.353			

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	3.60	1.140	3.222	0.001*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.17	0.621		
	การเงิน	3.84	0.688		
	การบัญชี	3.60	0.915		
	นิติศาสตร์	3.53	0.696		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.83	0.655		
	การจัดการ	3.62	0.774		
	การตลาด	3.43	0.774		
	การบริการลูกค้า	3.73	0.740		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.80	0.632		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.12	0.353			
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.00	1.224	2.243	0.015*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.19	0.594		
	การเงิน	3.94	0.705		
	การบัญชี	3.96	0.693		
	นิติศาสตร์	3.67	0.710		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.92	0.554		
	การจัดการ	3.95	0.815		
	การตลาด	3.77	0.858		
	การบริการลูกค้า	3.87	0.681		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.30	0.823		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.12	0.353			
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.80	0.447	3.341	0.000*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.17	0.621		
	การเงิน	4.00	0.745		
	การบัญชี	4.02	0.805		
	นิติศาสตร์	3.70	0.733		
	เลขานุการทางการแพทย์	4.00	0.632		
	การจัดการ	3.75	1.001		
	การตลาด	3.57	0.679		
	การบริการลูกค้า	3.87	0.776		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.30	0.675		

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
	การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.25	0.463		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.40	0.548	1.455	0.155
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.33	0.650		
	การเงิน	4.70	5.001		
	การบัญชี	3.81	0.944		
	นิติศาสตร์	3.68	0.619		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.89	0.622		
	การจัดการ	3.67	0.859		
	การตลาด	3.63	0.669		
	การบริการลูกค้า	3.87	0.730		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.70	0.675		
	การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.12	0.353		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	3.80	1.095	3.598	0.000*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.12	0.550		
	การเงิน	3.65	1.006		
	การบัญชี	3.42	0.762		
	นิติศาสตร์	3.41	0.843		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.80	0.749		
	การจัดการ	3.57	0.813		
	การตลาด	3.50	0.820		
	การบริการลูกค้า	3.87	0.899		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	4.10	0.568		
	การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.00	0.534		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.60	0.894	4.799	0.000*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.14	0.608		
	การเงิน	3.38	0.982		
	การบัญชี	3.47	1.051		
	นิติศาสตร์	3.28	0.730		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.75	0.806		
	การจัดการ	3.50	1.062		
	การตลาด	3.37	0.615		
	การบริการลูกค้า	3.67	0.884		

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็น	สาขาวิชาที่ศึกษา	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.70	0.675		
	การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.25	0.707		
ภาพรวมความคาดหวังต่อการจัดการศึกษา	การวิเคราะห์และการประเมินฯ	4.20	0.447	2.490	0.007*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.12	0.550		
	การเงิน	3.78	0.584		
	การบัญชี	3.84	0.714		
	นิเทศศาสตร์	3.64	0.570		
	เลขานุการทางการแพทย์	3.80	0.467		
	การจัดการ	3.65	0.802		
	การตลาด	3.63	0.615		
	การบริการลูกค้า	3.77	0.626		
	การจัดการธุรกิจค้าปลีก	3.90	0.568		
	การจัดการทรัพยากร	4.00	0.000		

จากตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบริการลูกค้าและคู่ที่ 6 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขานิเทศศาสตร์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากตารางที่ 4.22 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการเงิน คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 6 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 8 นักศึกษาสาขาการเงิน และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 9 นักศึกษาสาขาการเงิน และสาขาการตลาด คู่ที่ 10 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 11 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 12 นักศึกษาสาขาเลขานุการทางการแพทย์ และสาขาการตลาด และคู่ที่ 13 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากตารางที่ 4.23 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาการเงิน และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 6 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก และคู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากตารางที่ 4.24 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเป็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการเงิน คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 6 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการตลาด คู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 8 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 9 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 10 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 11 นักศึกษาสาขาการเงิน และสาขานิเทศศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คู่ที่ 12 นักศึกษาสาขาการเงิน และสาขาการตลาด มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คู่ที่ 13 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 14 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาการตลาด คู่ที่ 15 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 16 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คู่ที่ 17 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 18 นักศึกษาสาขาเลขานุการทางการแพทย์ และสาขาการตลาด คู่ที่ 19 นักศึกษาสาขาการจัดการ และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คู่ที่ 20 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก และคู่ที่ 21 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากตารางที่ 4.25 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการเงิน คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 6 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 8 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาการธุรกิจค้าปลีก คู่ที่ 9 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คู่ที่ 10 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 11 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก และคู่ที่ 12 นักศึกษาสาขาตลาด และสาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากตารางที่ 4.26 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการเงิน คู่ที่ 2 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 3 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 4 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 5 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 6 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการตลาด คู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ และสาขาการบริการลูกค้าคู่ที่ 8 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการเงิน คู่ที่ 9 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 10 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 11 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 12 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 13 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 14 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 15 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 16 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 17 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 18 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 19 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 20 นักศึกษาสาขาการจัดการ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และคู่ที่ 21 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ

ความคิดเห็น	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
1. ด้านเนื้อหาวิชา	ไม่เคยเข้าร่วม	3.33	0.577	1.641	0.179
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.68	0.650		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.65	0.683		
	มากกว่า 6 ครั้ง	3.81	0.736		
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ไม่เคยเข้าร่วม	3.67	0.577	2.184	0.089
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.60	0.716		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.63	0.764		
	มากกว่า 6 ครั้ง	3.81	0.772		

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม	\bar{X}	SD.	F-value	Sig.
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ไม่เคยเข้าร่วม	4.00	0.000	4.179	0.006*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.70	0.771		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.87	0.705		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.02	0.690		
4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	3.33	0.577	2.458	0.063
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.77	0.822		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.88	0.843		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.00	0.691		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ไม่เคยเข้าร่วม	3.67	1.154	0.932	0.425
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.73	0.761		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.84	0.784		
	มากกว่า 6 ครั้ง	4.07	2.372		
6. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	3.00	1.000	2.836	0.038*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.50	0.851		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.60	0.826		
	มากกว่า 6 ครั้ง	3.76	0.812		
7. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ไม่เคยเข้าร่วม	2.67	1.154	2.916	0.034*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.41	0.923		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.54	0.842		
	มากกว่า 6 ครั้ง	3.68	0.887		
ภาพรวมความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา	ไม่เคยเข้าร่วม	3.33	0.577	3.771	0.011*
	เข้าร่วม1-3 ครั้ง	3.68	0.596		
	เข้าร่วม3-6 ครั้ง	3.71	0.626		
	มากกว่า 6 ครั้ง	3.89	0.626		

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ แตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม			
	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	เข้าร่วม 3-6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ไม่เคยเข้าร่วม	-	0.474	0.760	0.957
เข้าร่วม 1 – 3 ครั้ง	-	-	0.089	0.084
เข้าร่วม 3 – 6 ครั้ง	-	-	-	0.001*
มากกว่า 6 ครั้ง	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.28 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.29 แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา

	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม			
	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	เข้าร่วม 3-6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ไม่เคยเข้าร่วม	-	0.303	0.216	0.114
เข้าร่วม 1 – 3 ครั้ง	-	-	0.395	0.015*
เข้าร่วม 3 – 6 ครั้ง	-	-	-	0.106
มากกว่า 6 ครั้ง	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.29 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.30 แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม			
	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม 1-3 ครั้ง	เข้าร่วม 3-6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ไม่เคยเข้าร่วม	-	0.153	0.090	0.050
เข้าร่วม 1 - 3 ครั้ง	-	-	0.286	0.020*
เข้าร่วม 3 - 6 ครั้ง	-	-	-	0.218
มากกว่า 6 ครั้ง	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.30 เมื่อพิจารณาความแตกต่างสภาพความเป็นจริงระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ LSD ผลการทดสอบ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.31 ข้อเสนอแนะ

ข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.	เนื้อหายาก ควรมีโอกาสประกอบการสอน ที่สามารถอ่านและทบทวนได้ง่าย	4
2.	สมควรให้มีการจัดกิจกรรมในคณะร่วมกันมากขึ้น เพื่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง	2
3.	งานแฟรชชีจัดงานยืดเยื้อทำให้เบื่อ ควรจะมีการจัดประกวดนาย-นางแบบที่จะใช้ในการทำสื่อโฆษณา	
4.	หนังสือเรียนได้รับช้า ทำให้เรียนไม่ทันในช่วงแรก บางครั้งสอบเสร็จแล้วหนังสือได้รับทีหลัง ทำให้นักศึกษาต้องเสียเงินค่าถ่ายเอกสารเอง	24
5.	จ่ายค่าเทอมแล้วอยากได้นิตยบุ๊กเนื่องจากต้องทำงาน เพื่อการค้นคว้างานวิจัยแล้วไม่มี เพื่อนบอกว่าไม่แจกเนื่องจากเอามาเล่นเกม อย่างไรก็ตามก็ต้องการให้คิดถึงในส่วนที่ต้องทำงานด้วย	11
6.	ห้องสมุดที่ใช้หาความรู้มีหนังสือไม่หลากหลายและมีที่นั่งไม่เพียงพอ	
7.	อาจารย์บางท่านสื่อสารให้นักศึกษาเข้าใจได้ยาก และให้คะแนนตามใจผู้สอน	3
8.	อุปกรณ์ในการเรียนมีไม่พอสำหรับการเรียนรู้และไม่ค่อยมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสื่อการเรียนการสอน เช่น โต๊ะเรียนเก่ามาก อาคารเรียนเก่าเกิน	5
9.	ขอให้จัดกิจกรรมให้น้อยลง เพราะเรียนหนังสือหนัก แบ่งเวลาไม่ทัน	3
10.	กิจกรรมที่จัดขึ้นควรช่วยในเรื่องการเรียนการสอนให้มากขึ้น บางกิจกรรมไกลเกินไปและไม่ได้ให้ความรู้แก่นักศึกษาเลย	2

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี หลักสูตรที่ศึกษา และจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมคณะวิทยาการจัดการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาภาคปกติที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและศูนย์การเรียนรู้ระยะทาง 2 ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 380 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ LSD

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 สาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ เข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60

ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ พบว่า

ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา

ด้านเนื้อหาวิชา ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 1 เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ส่วนที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 2 เนื้อหาวิชามีความน่าสนใจ และทันสมัย เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน อันดับที่ 3 เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการศึกษา อันดับที่ 4 เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา และเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม อันดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ อันดับที่ 3 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน อันดับที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และอันดับที่ 5 มีการแนะนำหรือปฐมนิเทศก่อนการเรียนในแต่ละภาค

ด้านอาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อันดับที่ 1 ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน อันดับที่ 2 มี 2 รายข้อ คือ มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่าง

ชัดเจน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม อันดับที่ 3 มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และอันดับที่ 4 มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา อันดับที่ 2 นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทาง การสื่อสาร อันดับที่ 3 ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง อันดับที่ 4 ให้ความสะดวกและมีเวลาให้กับนักศึกษาเข้าพบเพื่อการปรึกษา และอันดับที่ 5 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ

ด้านการวัดผลและประเมินผล ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส อันดับที่ 2 มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา อันดับที่ 3 ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล อันดับที่ 4 นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล และอันดับที่ 5 มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มี 2 รายข้อ คือ เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัดกิจกรรม และจัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา อันดับที่ 2 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ อันดับที่ 3 มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ และ อันดับที่ 4 มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 สภาพห้องเรียนและบริเวณช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ อันดับที่ 2 มีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ อันดับที่ 3 มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม อันดับที่ 4 มี 2 รายข้อ คือ มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และมีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย

สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา

ด้านเนื้อหาวิชา สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ อันดับที่ 2 เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา อันดับที่ 3 เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการศึกษา อันดับที่ 4 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และอันดับที่ 5 เนื้อหาวิชา มีความน่าสนใจ และทันสมัยเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ อันดับที่ 2 มี 2 รายข้อ คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศก่อนการ

เรียนในแต่ละภาค อันดับที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และอันดับที่ 4 มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ด้านอาจารย์ผู้สอน สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มี 2 รายข้อ คือ ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม อันดับที่ 2 มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น อันดับที่ 3 มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย และอันดับที่ 4 มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกรายข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา อันดับที่ 2 นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทาง การสื่อสาร อันดับที่ 3 มี 2 รายข้อ คือ ดูแลเอาใจใส่ให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ และอันดับที่ 4 ให้ความสะดวกและมีเวลาให้กับนักศึกษาเข้าพบเพื่อการปรึกษา

ด้านการวัดผลและประเมินผล สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส อันดับที่ 2 ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล อันดับที่ 3 มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง อันดับที่ 4 มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา และอันดับที่ 5 นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล

ด้านกิจกรรมนักศึกษา สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัดกิจกรรม อันดับที่ 2 จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา อันดับที่ 3 มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา อันดับที่ 4 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ และอันดับที่ 5 มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน สภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ อันดับที่ 2 มี 2 รายข้อ คือ สภาพห้องเรียน และบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ และมีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ อันดับที่ 3 มีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย และอันดับที่ 4 มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม

ผลการทดสอบสมมติฐาน ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา

ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา คณะวิทยาการจัดการแบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา และจำนวน

ครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ โดยเปรียบเทียบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้ผลการทดสอบดังนี้

ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา พบว่า

เพศแตกต่างกัน ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ระดับชั้นปีแตกต่างกัน ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาภาพรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับรายด้านพบว่า ระดับชั้นปีแตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ด้านอาจารย์ผู้สอน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 คู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และคู่ที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 คู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และคู่ที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สาขาวิชาที่ศึกษา ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

การเข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาภาพรวมแตกต่างกัน สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ แตกต่างกัน ความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ส่วนความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชา และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ด้านเนื้อหาวิชา เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่คู่ที่ 1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 6 ครั้ง และคู่ที่ 2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และนักศึกษาเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 6 ครั้ง และคู่ที่ 2 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และนักศึกษาเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษา พบว่า

เพศแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาภาพรวม สำหรับรายด้านพบว่า

เพศแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบแตกต่าง

ประเมิณสมัยใหม่ และสาขาการตลาด คู่ที่ 7 นักศึกษาสาขาการวิเคราะห์และการประเมิณสมัยใหม่ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 8 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการเงิน คู่ที่ 9 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบัญชี คู่ที่ 10 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์ คู่ที่ 11 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 12 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการ คู่ที่ 13 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการตลาด คู่ที่ 14 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 15 นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 16 นักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 17 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาเลขานุการทางการแพทย์ คู่ที่ 18 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการบริการลูกค้า คู่ที่ 19 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คู่ที่ 20 นักศึกษาสาขาการจัดการ และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และคู่ที่ 21 นักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

การเข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ สภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาภาพรวมแตกต่างกัน สำหรับรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะฯ แตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า

ด้านอาจารย์ผู้สอน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 3-6 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่าง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านกิจกรรมนักศึกษา เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่าง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า มีเพียงคู่เดียว ได้แก่ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 1-3 ครั้ง และเข้าร่วมมากกว่า 6 ครั้ง มีความคิดเห็นแตกต่าง ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคาดหวังของนักศึกษาจะมีมากกว่าคะแนนเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงในทุกๆ ด้าน และทุกรายข้อ ผู้วิจัยสรุปการอภิปรายจากการแปลผล มีดังนี้

ด้านเนื้อหา

ความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพความเป็นจริง อันดับที่ 1 ตรงกันคือ เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ พิบูล ทรัพย์โชค (2550) ในเรื่องการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง

ที่มีต่อการจัดการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐมโดยแบ่งประเด็นความคาดหวังตามการจัดการศึกษาของวิทยาลัยประกอบด้วย 1) ด้านการศึกษาได้แก่ผลการเรียนความสนใจการพัฒนาการนำความรู้ไปใช้ในการทำงานการฝึกประสบการณ์ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์และการวางแผนเพื่อการศึกษาต่อ 2) ด้านความประพฤติได้แก่การเชื่อฟังผู้ปกครองครูอาจารย์ความมีระเบียบวินัยการปฏิบัติตามกฎระเบียบความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและที่ได้รับมอบหมายการที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขสิ่งเสพติดและ 3) ด้านการเลือกอาชีพได้แก่การทำงานหารายได้ระหว่างเรียนการประกอบอาชีพตามความถนัดหรือความชำนาญการประกอบอาชีพที่นำเกียรติมาสู่ครอบครัว การเลือกอาชีพที่มีรายได้เลี้ยงครอบครัวอย่างเพียงพอ การประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง ส่วนอันดับที่ 4 ที่ตรงกันคือ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาสอดคล้องกับ พวงผกา วรรณะปกรณ์และโสภณ ผลประพฤติ (2553) ได้กล่าวว่าเนื้อหาวิชา เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาหากมีการจัดเนื้อหาวิชาอย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนก็จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนนอกจากนี้ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมและเป็นการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อีกด้วย ตรงกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) หลักเกณฑ์ที่สำคัญที่หลักสูตรจำเป็นต้องคำนึงในการเลือกเนื้อหาวิชาทั้งในระดับหลักสูตร ระดับชั้นเรียน และระดับรายวิชาดังนี้

1. มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ (Significance) นักพัฒนาหลักสูตรควรมีการเรียนวิชานั้นๆ หรือวิชาอื่นๆ ในระดับสูงขึ้นไป หรือประกอบอาชีพต่อไป ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น และเจตคติที่ดี

2. ความถูกต้องทันสมัย (Validity) เนื้อหาวิชาควรมีความถูกต้อง ทันสมัย เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการศึกษาวิจัยเพื่อหาองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ มีมากขึ้น ทำให้ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความรู้ที่เคยคิดว่าถูกต้องและดีในสมัยหนึ่ง อาจจะเป็นเรื่องล้าสมัยในระยะต่อมาได้ นักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชาที่ถูกต้องและทันสมัย

3. มีความน่าสนใจ (Interest) เนื้อหาวิชาควรมีความรู้หลายๆ ประเภท มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และสร้างความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น นักพัฒนาหลักสูตรยังควรเลือกเนื้อหาวิชาที่มีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ ควรให้ผู้เรียนได้เห็นถึงประโยชน์และความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาต่างๆ ด้วย ผู้เรียนจะได้เกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนรู้อีกมากขึ้น

4. เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ (Learn Ability) นักพัฒนาหลักสูตรควรกำหนดเนื้อหาวิชาที่มีความยากง่ายและสอดคล้องเหมาะสมกับวัยหรือลำดับขั้นของการพัฒนาการทั้งร่างกาย สมอง และจิตใจ รวมทั้งประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกินความสามารถของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทุกด้านอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาเรียนได้ด้วย

5. สอดคล้องกับจุดประสงค์ (Appropriateness to Objectives) เนื้อหาวิชาการจะมีความสอดคล้องและตอบสนองจุดประสงค์

6. เป็นสิ่งที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน (Usefulness) เนื้อหาวิชาควรมีประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียน และพัฒนาสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต เช่น ในยุคโลกาภิวัตน์ วิชาคอมพิวเตอร์อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการประกอบอาชีพของตนเองต่อไปในภายหน้า เป็นต้น

7. เป็นสิ่งที่สามารถจัดให้ผู้เรียนได้ (Feasibility) นักพัฒนาหลักสูตรควรที่จะเลือกเนื้อหาสามารถจัดให้ผู้เรียนได้เมื่อพิจารณาในแง่ความพร้อมด้านเวลา บุคลากรผู้สอน วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

นักศึกษาที่มีความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคาดหวังของนักศึกษาอันดับ 1 คือ มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างเหมาะสม แต่เป็นอันดับที่ 4 ของสภาพความเป็นจริง การปฏิรูปการศึกษาที่สำนัคนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2553) มาตรา 24 ข้อ 3 ที่กล่าวว่า จัดกิจกรรมการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้คิดได้คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับ นัฏพน ลูกคำ (2555) ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากกล่าวคือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง มีแหล่งศึกษาเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ตรงกับ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2552) เสนอแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่สร้างความเชี่ยวชาญให้ผู้เรียนโดยเน้นเนื้อหาด้านแนวคิดและทฤษฎี การจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการลงมือปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติได้จริง และการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และการใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา ตรงกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะกระบวนการจัดการเรียนรู้ในสาระของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไว้ดังนี้

1. มีการจัดเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน
2. ให้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกนิสัยรักการอ่าน
3. จัดให้มีการฝึกทักษะกระบวนการและการจัดการ
4. มีการผสมผสานเนื้อหาสาระด้านต่างๆอย่างสมดุล
5. จัดการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรอบรู้
6. จัดให้มีการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่และให้ชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้

ด้านอาจารย์ผู้สอน

นักศึกษาที่มีความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงอันดับที่ 1 ที่ตรงกัน คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน สอดคล้องกับพวงผกา วรธนะปกรณ์และโสภณ ผลประพฤดี (2553) กล่าวว่าอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยอาจารย์ผู้สอนต้องมีความพร้อมในด้านวิชาการอยู่เสมอมิมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และมีเทคนิคการสอน

ที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อไป เช่นเดียวกับ นัฏฝน ลูกคำ (2555) ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก กล่าวคือความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ บุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครูและอาจารย์คุณธรรมจริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน การดำเนินการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา การวางแผนและเตรียมการเรียนการสอนและการยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อวิจารณ์ของผู้เรียน ตรงกับ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธา (2544) กล่าวว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการถ่ายทอดความคิดและกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียน การสอนเกิดผลดีได้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนคือ

1. บุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึง การพูดเสียงที่พูดความกระจ่างในการพูดสำเนียงที่พูดหน้าตาภิรยาท่าทางและการแสดงออกกฤษฎภาพกายสุขภาพจิตทัศนคติต่อวิชาชีพคุณธรรมจริยธรรม ความอดทนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความเสียสละและความขยันหมั่นเพียร

2. ความรู้ของผู้สอน ผู้เรียนย่อมคาดหวังไว้สูงว่า ผู้สอนจะมีความพร้อมทางด้านวิชาการสามารถจะให้ข้อมูลสามารถสอนอธิบายหลักเกณฑ์และข้อสงสัยต่างๆ ให้ผู้เรียนได้กระจ่างชัด ดังนั้น ผู้สอนจะต้องมีความใฝ่รู้ติดตามข่าวสารทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอมีความพร้อมที่จะสอน

3. วิธีการสอนการสอนที่ดี รวมถึงการที่ผู้สอน รู้จักวิธีการถ่ายทอดความรู้ความคิดให้ผู้เรียน โดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสมและน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ความคิดตามความมุ่งหมายของผู้สอน นอกจากนี้ ก็ควรมีความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนตลอดจนความรักศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์อีกด้วย หากผู้สอนสามารถจะเตรียมตนให้พร้อมด้วยความมั่นใจ ในมาดของอาจารย์ที่เต็มไปด้วยความรู้และวิธีการสอนที่เหมาะสมน่าสนใจก็ย่อมจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างได้ผลดี

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

นักศึกษาที่มีความคาดหวังมากที่สุด ส่วนสภาพความเป็นจริงนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงอันดับที่ 1 ที่ตรงกัน คือ มีความเป็นกันเองกับนักศึกษารองลงมาคือ นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทาง การสื่อสาร สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ได้รับมอบหมายทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนอย่างเป็นระบบ ทันทกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและมีความก้าวหน้า ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในอนาคต อีกทั้งคอย ตักเตือนและดูแลความประพฤติ และให้กำลังใจ เพื่อให้ นักศึกษาได้เป็นคนเก่ง คนดี ในช่วงของการเรียนอย่างมีความสุข

สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการคือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา เช่น

- 1.1 การวางแผนการเรียนให้จบการศึกษาในเวลาที่กำหนดตามหลักสูตร
- 1.2 ติดตามผลการเรียนของนักศึกษา ให้คำแนะนำในกรณีนักศึกษามีปัญหาการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง
- 1.3 สนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ที่มีความสามารถพิเศษให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด
- 1.4 ทำงานร่วมกับนักศึกษา ในการวางแผนการประชุมและกิจกรรมสัมพันธ์ การสร้างความคุ้นเคย เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักศึกษาและระหว่างครูกับศิษย์ ที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนของนักศึกษา
- 1.5 ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการเรียนในสถาบันอุดมศึกษา เช่น การจดบันทึกคำบรรยาย การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง การอ่านตำราการเขียนรายงาน การนำเสนอรายงาน แก้ไขปัญหาผลการเรียนตก เป็นต้น

2. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา สถาบันการศึกษาจะออกคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีหน้าที่เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันการศึกษา ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงต้องทำหน้าที่ตามคำสั่งของสถาบันการศึกษาแต่หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาบางอย่างก็ไม่สามารถเขียนไว้ได้ทั้งหมดถึงอย่างไรก็ตาม หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ช่วยเหลือและแนะนำนักศึกษาให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาตามศักยภาพอย่างสูงสุดและช่วยให้สามารถปรับตัวและดำรงชีพในสถาบันการศึกษาอย่างมีความสุข ดังนั้นหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นไปตามคำสั่งของสถาบันการศึกษาและหน้าที่อื่นๆทั่วไปที่จะช่วยให้ นักศึกษาจบการศึกษาอย่างมีความสุข

ด้านการวัดผลและประเมินผล

นักศึกษามีความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงนักศึกษายู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงอันดับที่ 1 ที่ตรงกัน คือ มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส สอดคล้องกับ พวงผกา วรธนะปกรณ์และโสภณ ผลประพฤติ (2553) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่มีความสำคัญในการดำเนินการวัดและประเมินผลนั้นควรครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียนการสอนและควรพิจารณาหลักเกณฑ์และรูปแบบให้เหมาะสมรวมทั้งการกำหนดเครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจซึ่งผลของการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป เช่นเดียวกับ งามอาจ นัยพัฒน์ (2553) กล่าวถึงการประเมินผลการสอน ควรแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบด้วยการสื่อสารง่ายต่อการเข้าใจของนักศึกษา เป็นความลับเฉพาะของนักศึกษาแต่ละบุคคล มีการรายงานทั้งในรูปตัวเลขและข้อความ สะท้อนคุณภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างละเอียดและชัดเจน และส่วนท้ายของใบรายงานผลควรมีพื้นที่ว่างระบุให้นักศึกษาสะท้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของตนเอง ตรงกับ ไพฑูรย์ สิลารัตน์ (2550) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการจัดการเรียนการสอน การวัดผลจะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอน บอกส่วนดีส่วนเสียของโปรแกรมการสอน ซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

2. เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน เช่น การทดสอบความพร้อม ตลอดจนความสามารถพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน

3. การเตรียมตัวส่วนของผู้เรียน จะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า เพราะเป็นการจัดระเบียบความคิด การแสวงหาความเข้าใจก่อนสอบ

4. เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะที่พึงประสงค์ และเกิดความพยายามที่จะเอาชนะตนเอง

5. เพื่อการรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

6. ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผล อาจจะนำไปใช้เพื่อการวิจัย หาทางพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนต่อไปได้

ด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่มีความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงอันดับที่ 1 ที่ตรงกัน คือ เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัดกิจกรรม รองลงมา จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา จะเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความริเริ่มสร้างสรรค์การทำงานต่างๆ เพื่อสังคมส่วนรวมและยังมุ่งเน้นให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นผู้ที่มีลักษณะที่ดี คือ เป็นผู้นำที่ดีและเป็นผู้ตามที่ดี สร้างระบบการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม มีการทำงานเป็นระบบ มีขั้นตอนกิจกรรมนักศึกษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอยู่กับสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป ซึ่งในแต่ละสถาบัน จะให้นักศึกษาได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจ ความสามารถและความถนัดที่เหมาะสมกับตนเอง ตรงกับ กองพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (คู่มือผู้ปกครองนักศึกษา, 2555) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อที่จะได้สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณค่าต่อครอบครัวและสังคม มีวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

1. จัดกิจกรรมตามความต้องการและความสนใจของนักศึกษา

2. ใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังทัศนคติ แนวคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักศึกษาเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและสามารถดำรงตนอย่างมีความสุข

3. เพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับวัฒนธรรมองค์กร

4. เพื่อพัฒนางานบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพในด้านการให้บริการที่สะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์

5. เพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

นักศึกษาที่มีความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นคาดหวังอันดับ 1 ได้แก่ สภาพห้องเรียนและบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ แต่เป็นอันดับที่ 2 ของสภาพที่เป็นจริง ส่วนสภาพที่เป็นจริงอันดับที่ 1 คือ มีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ สอดคล้องกับ พวงผกา วรธนะปกรณ์และโสภณ ผลประพฤติ (2553) กล่าวว่า ปัจจัยเกื้อหนุนในระบบการเรียนการสอนมีความสำคัญในด้านของการสนับสนุนส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้นในการเลือกใช้หรือการจัดองค์ประกอบในด้านปัจจัยเกื้อหนุน จึงควรคำนึงถึงความ

เหมาะสมของกลุ่มผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนทั้งระบบมีความสัมพันธ์และมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ เสวก มีทอง (ม.ป.ป.) กล่าวถึงสื่อเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกเพิ่มพูน ทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิด การพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมี วิจัยรณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนรู้ในยุค ปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีมากมายหลาย รูปแบบ มีบทบาทและมีคุณค่าต่างๆ ตรงกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) กล่าวถึง การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนี้

1. บรรยากาศการเรียนที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในห้องเรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
2. บรรยากาศของการเรียนที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีการประเมินผลตนเองในขณะที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงพัฒนาการของตนเอง
3. บรรยากาศของการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และค้นพบศักยภาพของตัวเอง โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง และกิจกรรมนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมกับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังมากที่สุดในเรื่อง เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ทุกช่องทางสื่อสาร และมีห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสม และเพียงพอ แต่ในสภาพความเป็นจริงพบว่า ในเรื่องดังกล่าวกลับอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางคณะกรรมการการศึกษาและพิจารณาปรับปรุงในรายประเด็นดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนในภาพรวมของมหาวิทยาลัย
2. จากผลการศึกษาข้อเสนอแนะพบว่า หนังสือเรียนกว่าได้รับเข้ามา ทำให้ไม่สามารถอ่านหนังสือก่อนการเรียนการสอนได้ ดังนั้น คณะควรให้ความสนใจและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเรื่องการแจกหนังสือเรียนให้เร็วขึ้น เพื่อที่นักศึกษาจะได้มีเวลาเพียงพอในการพัฒนาตนเองและศึกษาเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง
3. เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมความคาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงพบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพความเป็นจริงในทุกด้านและทุกรายข้อน้อยกว่าความคาดหวัง นั้นแสดงว่านักศึกษาคาดหวังไว้มากกับการจัดการศึกษาของคณะฯ แต่สภาพความเป็นจริงกลับได้ไม่ตรงกับที่คาดหวัง ผู้บริหารคณะสามารถนำ

ข้อมูลนี้ไปใช้ศึกษา หาแนวทางแก้ไข พัฒนา ปรับปรุงและสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านอื่นๆ ตลอดจนศึกษาปัญหาการพัฒนาที่จำเป็นต้องแก้ไขก่อน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
2. ควรศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับคณะวิทยาการจัดการในสถาบันอื่นๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคณะวิทยาการจัดการ และเพื่อนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
3. ควรมีการติดตามประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่องเสมอ อีกทั้งควรศึกษาปัญหาและความต้องการของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

- คณะกรรมการการอุดมศึกษา,สำนักงาน. (2553). *มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง*. สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะวิทยาการจัดการ. (2557). *แผนกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560*. <http://manage.dusit.ac.th/pages/content.php?mod=info&act=about-us> สืบค้นเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2557
- เจตชาติ ดวงสงค์. (มปป.). *บทความเรื่องทฤษฎีความคาดหวัง*. เชียงใหม่ : วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- จิตตรี ภูตระกูล. (2550). *ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาสิ่งทอ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. รายงานการวิจัยคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชาญชัย อาจินสมাজার. (2556). *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- ณัชชา ทิพย์ประเสริฐและคณะ. (2555). *ความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย.กองการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย*.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัฏพน ลูกคำ. (2555). *ความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธนาศิริ ชะระอัญญ. (2554). *การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ประเวศ วะสี. (2553). *การสร้างพลังการศึกษา พาชาติออกจากวิกฤต*. การปฏิรูปการศึกษา ภาคประชาชน. กรุงเทพมหานคร : สันติศิริการพิมพ์.
- พรพิมล รียายและคณะ. (2556). *ความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหาวิชาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา*. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- พวงผกา วรธนะปกรณ์ และโสภณ ผลประพฤติ. (2553). *การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาสัมมนาวิชาชีพด้านมัลติมีเดีย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน*. รายงานการวิจัย คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

- พวงเพชร วัชรอยู่. (2552). *เอกสารประกอบการสอนวิทยาการมุ่งใจในการทำงาน*. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิกุล ทรัพย์โชค. (2550). *การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม*. กรุงเทพมหานคร : สารนิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิสิฐ มหามงคล. (2556). *ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการให้บริการของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)*. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระมหาไชยา ขยสิทธิ. (2548). *ทัศนคติและความคาดหวังของครูและนักเรียนที่มีต่อพระภิกษุผู้สอนธรรมศึกษา*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาพระพุทธศาสนา) มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2550). *อาจารย์มืออาชีพ แนวคิด เครื่องมือและการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดีย จำกัด.
- เมทีนี ทนงกิจ. (2554). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 02-111 จิตวิทยาพื้นฐาน*. เชียงใหม่ : ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2550). *เทคนิคการสอน*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- รสสุคนธ์ มกรมณี. (2550). "ครูคือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้". *วารสารการศึกษาไทย*. 4(29), 43-37.
- ราชภัฏสวนดุสิต,มหาวิทยาลัย. (2557). *แผนกลยุทธ์ 4 ปี พ.ศ. 2557-2560*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- _____. (2557). *คณะและหน่วยงาน*. [ออนไลน์] www.dusit.ac.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2557.
- _____. (2557). *คณะวิทยาการจัดการ*. [ออนไลน์]. www.dusit.ac.th. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2557
- _____. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์*. ฝ่ายวิชาการ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- รัชตา ธรรมเจริญและคณะ. (2556). *ความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2550). *มนุษย์สัมพันธ์ : พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณารถ แสงมณี. (2554). *ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาองค์การและการจัดการองค์การของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). *การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

- วิไลวรรณ วิทยากรธรรมธัช. (2543). *การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาตามการรับรู้ของนักเรียน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2552). ความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัย 6 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ 7 (1) : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2552). *ความคาดหวังของคนกรุงเทพฯ ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เสวก มีทอง. (ม.ป.ป.). *สื่อและการบริหารสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาอุดรธานี : ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา*. วิทยาลัยครูอุดรธานี
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553) *หลักการสอน*. (ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2553). *การวัดประเมินในชั้นเรียน : วิวัฒนาการและแนวคิดใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่*. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา 2(3), 1-12.

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

- Adrends, R.I. (2009). *Learning to Teach*. The McGraw-Hill. Pp. 386-416.
- Aldefer, C.P. (1998). *Existence, relatedness, and growth : Human needs in organizational settings*. New York : Free.
- Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy : The Exercise of Control*. New York : W.H.Freeman and company.
- Bartal, M.k. and Martin, C.D. (1991). *Management*. New York : McGraw-Hill.
- Garrison, R.C. (1966). *Educational Psychology*. Ohio : Charles E. Merrill.
- Haslam S.Alexander. (2004). *Psychology in organization the social Identity approach*. 2thed. London : SAGE Publications, p. 61-79.
- Miller, t.K. & Winston, Jr. (1991). *Administration and leadership in Student affairs*. Muncie, IN : Accclerated Development Inc.
- Poter, Bigley and Steers. (2003). *Motivation and Behavior*. 7th ed. R Donnelley.
- Robbins, S.P. and Judge, T.A. (2007). *Organizational Behavior*. 12th ed. New Jersey : Pearson Pretice Hall, pp 328.
- Vroom V. H. (1994). *Management and Motivation*. New York : Mc Graw – hill.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
การศึกษาความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงขอความกรุณานักศึกษาโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยผลจากการตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อท่านหรือผู้เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนั้น เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลจึงใคร่ขอความกรุณานักศึกษาโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อทั้ง 3 ส่วนด้วย

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

โปรดอ่านและทำเครื่องหมาย **ü** ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับตัวนักศึกษา และกรอกรายละเอียดในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

.. ชาย	.. หญิง
--------	---------
2. ระดับชั้นปี

.. ชั้นปีที่ 1	.. ชั้นปีที่ 2
.. ชั้นปีที่ 3	.. ชั้นปีที่ 4
3. หลักสูตร/สาขาวิชา

.. การวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่	.. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
.. การเงิน	.. การบัญชี
.. นิเทศศาสตร์	.. เลขานุการทางการแพทย์
.. การจัดการ	.. การตลาด
.. การบริการลูกค้า	.. การค้าปลีก
.. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	
4. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิทยาการจัดการ

.. ไม่เคยเข้าร่วม	.. เข้าร่วม 1 - 3 ครั้ง
.. เข้าร่วม 3 - 6 ครั้ง	.. มากกว่า 6 ครั้ง

ส่วนที่ 2 ระดับความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา

ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นในการคาดการณ์หรือความมุ่งหวังที่ตั้งไว้ของนักศึกษา ต่อโอกาสที่ตนเองจะได้พบเห็นและได้รับประสบการณ์จากการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ **สภาพที่เป็นจริง** หมายถึงลักษณะที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ในการดำเนินการจัดการศึกษาของคณะฯ

- 5 หมายถึง ตรงกับความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด
 4 หมายถึง ตรงกับความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงมาก
 3 หมายถึง ตรงกับ ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงปานกลาง
 2 หมายถึง ตรงกับ ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงน้อย
 1 หมายถึง ตรงกับ ความคาดหวังและสภาพที่เป็นจริงน้อยที่สุด

ความคาดหวัง					รายละเอียด	สภาพที่เป็นจริง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาวิชา										
					1. เนื้อหาวิชามีความน่าสนใจ และทันสมัย เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน					
					2. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ ของนักศึกษา					
					3. เนื้อหาวิชาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับ เวลาที่ใช้ในการศึกษา					
					4. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการของ นักศึกษา					
					5. เนื้อหาวิชาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อ การประกอบอาชีพ					
ภาพรวม										
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน										
					1. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศก่อนการเรียนใน แต่ละภาค					
					2. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้คิด วิเคราะห์และการเรียนรู้					
					3. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษา รู้จักศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง					
					4. มีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ อย่างเหมาะสม					
					5. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง สอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
ภาพรวม										

ความคาดหวัง					รายละเอียด	สภาพที่เป็นจริง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านอาจารย์ผู้สอน					
					1. ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน					
					2. มีการอธิบายเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้เป็นที่เข้าใจง่าย					
					3. มีลำดับขั้นตอนในการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน					
					4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม					
					5. มีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็น					
					ภาพรวม					
					ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา					
					1. ให้ความสะดวกและมีเวลาให้กับนักศึกษาเข้าพบเพื่อการปรึกษา					
					2. ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
					3. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ					
					4. มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
					5. นักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกช่องทางสื่อสาร					
					ภาพรวม					
					ด้านการวัดผลและประเมินผล					
					1. มีการประเมินผลพัฒนาการของนักศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายและต่อเนื่อง					
					2. มีวิธีการประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนและโปร่งใส					
					3. มีการนำผลประเมินแต่ละครั้งมาใช้พัฒนาการเรียนของนักศึกษา					
					4. ให้นักศึกษาได้ร่วมในการวัดและประเมินผล					
					5. นักศึกษาได้รับทราบผลการประเมินในแต่ละครั้งที่มีการวัดผลและประเมินผล					
					ภาพรวม					

ความคาดหวัง					รายละเอียด	สภาพที่เป็นจริง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านกิจกรรมนักศึกษา					
					1. เปิดโอกาสและให้การสนับสนุนนักศึกษาจัดกิจกรรม					
					2. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ					
					3. มีการสนับสนุนด้านการเงินในการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ					
					4. มีการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการและนันทนาการแก่นักศึกษา					
					5. จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา					
					ภาพรวม					
					ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน					
					1. มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
					2. สภาพห้องเรียนและบริเวณ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้					
					3. มีหนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ศึกษาสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสม					
					4. มีบริการข้อมูลข่าวสารของหลักสูตรจากคณะวิทยาการจัดการ					
					5. มีเอกสารและตำราประกอบการค้นคว้าที่ทันสมัย					
					ภาพรวม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นางสาวกรรณก มัถการุณ

ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ

ประวัติการศึกษา

2538 - 2541 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ธุรกิจระหว่างประเทศ)
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2528 - 2531 เศรษฐศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

